ОТКРОВЕНИЕ

ЗА СЕДУМТЕ ЦРКОВНИ ВРЕМИЊА

7. ПОГЛАВИЕ

САРДСКО ЦРКОВНО ВРЕМЕ

Откровение 3, 1 - 6

"И на ангелот на Сардската црква напиши му: еве што вели Оној, Кој ги има седумте ѕвезди - ги знам делата твои; носиш име дека си жив, а си мртов. Биди буден и утврдувај ги оние, што се на умирање; бидејќи делата твои не ги најдов совршени пред Мојот Бог. Помни, пак, како си примил и чул, и пази, и покај се. Ако не бидеш буден, ќе дојдам врз тебе како крадец, и нема да узнаеш, кога ќе дојдам над тебе. Но во Сард имаш малку имиња, што не ги осквернија алиштата свои. Тие ќе одат со Мене во бела облека, бидејќи се достојни. Кој победува, ќе се облече во бела облека, и нема дса му го избришам името негово од книгата на животот, туку ќе го признаам името негово пред Мојот Отец и пред Неговите ангели. Кој има уво, нека чуе, што им зборува Духот на црквите!"

САРД

Сард бил главен град на древната Лидија. Тој се пресели од рацете на лидиски монарси на Персијците и со тоа на Александар Македонски. Ограбен беше од Антиох Велики. Тогаш кралевите на Пергамон беа во можност да владеат, додека не беше превземен од страна на Римјаните. Во времето на Тиберија, беше уништен од земјотреси и зла. Денес тоа е куп урнатини и ненаселено.

Ова е град на трговија некогаш беше многу важен. беше центарот на боење на волната и ткаење килими. Тој имаше значителна сума на злато и сребро во областа и се раскажува дека таму прв пат се коваа златници. Тој, исто така, имаше пазар на робови.

Религија на градот беше валкано прославување на божицата Кибеле. И се уште може да се видат масивни урнатини на храмот.

Ќе се сетите дека во Пергамско време спомнав дека ова е вавилонската концепција на "мајка и син", познат како Семирамис и Нинус па стана Кибеле. Својства им се поврзани, и се изедначуваат едни со други.

Тој е бог на сонцето, таа божица на месечината.

Тој е господар на небото, таа кралицата на небото.

Тој открива добрина и вистина, таа кротоста и благодат.

Тој посредник, таа посредничка.

Клуч што ги отвора и затвора вратата за невидливиот свет, а таа со идентичен клучните го прави истото.

Тој е како судиа на мртвите, и таа стои до него.

Тој беше убиен,воздигнат и се вознесе на небото, таа е таму телесно ја зеде својот син.

Значи, во Рим,на овој бог дадена е титулата на нашиот Господ: Тој е наречен Син Божји, како што таа ја нарекоа Богородица.

Значи, ова е она што го најдовме таму назад во друго време каде што концептот на "мајка и син" е донесена на такви огромни пропорции. Но приметете дека сега како што беше уште во Вавилон дека прославата на синот почна да се намалува во корист на прославување на мајка, па таа буквално почна го превзема местото на синот. Во оваа време, ќе видиме дека прославата на Сардско време беше паганска тоа беше прославата на жената. Само на Кибеле и не на Деоиус. Мајка буквално се одржа на неговиот син и ја зема заслугата на Божество. Ние не треба да биде ништо друго освен да ги поминеме нејзините различни наслови и да се потсетиме на големи титули што Римокатоличката црква и ги даде на Марија, со цел да се разбере од каде доаѓа религија на тоа време.

Додека истражувавме за прославата на Кибеле, две работи ми западнаа во очи. Едната беше факт дека таа го носеше клучот како Јанус, што и го даде аворитето како на Јанус (Клучот на небото и земјата и тајните) и фактот дека верниците се бичуваа додека од нивните тела не потечеше крв, како што католиците се мачат и мислат дека патат како Господ.

Оваа е прво време со раскинување со папскиот Рим кои, всушност, имаше подем несомнено

предизвикан од пророчицата Језавела која зајакна и да ја нагласи нејзината доктрина на Маријанство на решителниот отпор кон протестантите кои го отфрлале нејзиниот внос и ма било каков удел во планот на спасението, туку ја сметаа само дека ја најде благодатта во Бога, како девица избрана да роди дете. Додека Лутер излагаше со докази учење за оправдание со вера, тие биле чувани дела, покајание, молитва и други средства не библиски. Додека ослободени христијаните го прославуваа Синот, католиците го зголемија нивното обожување на Марија се до дваесеттиот век (за разлика од повеќето од висок ранг римски теолози) Папата Пие буквално ја возвиши Марија дека е прославена и воскресната во тело. Ова е учењето за апсолутната вавилонска доктрина на син, кој ја носи мајка си телесно во небото.

Тоа не е чудно што ова петто време точно се согласува со другите времиња и ќе го стори тоа се додека не заврши во езерото од оган каде блудницата и нејзините деца ќе бидат убиени во втората смрт. Постои, Марианство тоа е прославување на Кибеле. Патем, дали знаете дека Кибеле беше Аштарте, и дека Језавела беше свештеничка и вршеше неморални обреди спроведени од страна на Израел кои предизвикуваа да се сопнат? Да,ете која беше таа е во Библијата.

ВРЕМЕ

Сардска или петото црковно време траеше помеѓу 1520 и 1750 година. Обично се нарекува време на реформацијата.

ГЛАСНИК

Гласник на оваа време е најпознатиот гласник на сите времиња. Тоа беше Мартин Лутер. Мартин Лутер бил брилијантен Учител со блага природа. Студирал да биде адвокат, кога по неговата долгогодишна болест и смрт на близок пријател се охрабруваа да влезе сериозно во однос на духовната состојба на неговиот живот. Тој влезе во Августинскиот манастир во Ерфурт во 1505 година. Таму тој студирал филозофија, а исто така и Словото Божјо. Тој живееше во најстрого покајание, но сето тоа функционираше надвор не може да биде управувано од страна на неговата смисла за грев. Тој рече: "Тој се мачеше до смрт да склучи мир со Бога, но јас бев во темнината и н го најдов." Генералниот викар на својата цел, Staupitz, му помогна да се здобијат со разбирање дека неговото спасение мора да биде искуството на внатрешниот работата, не е ритуал. Со оваа охрабрување, го бараше понатамошно Бога. Подоцна станал свештеник. До тогаш, се уште не е зачуван. Тој стана еден силен и длабок студент на Словото и на големите постојни богословски дела. Тој беше во побарувачката како учител и проповедник заради неговата длабочина на знаење и голема искреност. За да се исполни ветувањето што го даде, тој отиде во Рим. Таму ја виде залудноста на црквата наметнати дела кои требаше да донесат спасение на срцето.но го удри на Словото Божјо: "Праведникот ќе живее преку вера." По неговото враќање дома, неговиот ум поплавен од евангелската вистина со овој цитат од Светото Писмо, и тој беше ослободен од грев и се роди во царството на Бога. служба "за сите од својот живот да го проучува и верно да го протолкува и да го брани Светото Писмо." Тоа го направил со таков ефект што неговото срце и во срцата на оние околу него беше длабоко утврден во вистината на Словото. Зборот наскоро дојде во отворен конфликт со злоупотребите на црквени верувања и учења.

Затоа, кога Лав X стана папа, и Џон Тецел дојдоа да продаваат опроштајници за гревот, Лутер немал друг избор освен да се бори против оваа одлука, што е спротива на Светото Писмо. Првата е против која грмеше од говорница, а потоа ги напишал и неговите познати 95 тези кои На 31 октомври 1517 ги закова со клинци на вратата на црквата во замокот.

За кратко време Германија беше во пламен и почна реформацијата. Значи, ајде да се запамети дека Мартин Лутер не бил единствениот кој протестираше против Римокатоличката црква. Тој беше само еден од многуте. Други, пак, ги негираа папите нивната временска и духовна сила, па дури и меѓу папи имало краткотрајни реформи. Да, имаше многу други кои ги покренаа прашањата, но во случај на Лутер зрел за Божјиот пат и непогрешливо движење кое ќе биде на почетокот на реставрација на црквата на излевање на Светиот Дух, многу подоцна.

Значи, Мартин Лутер бил чувствителен продуховен христијанин. Несомнено еден човек на збор, бидејќи не само што имаше длабока страст кон студијата, но исто така и да ја направат достапна за секого, така што секој може да живе на неа. Негов е преводот на Новиот завет и му го даде на народот. Не сум направил со тоа напорна работа, исправување дел и до дваесет пати. Околу него, тој собра група на хебрејски научници меѓу кои биле Евреи и во превод на Стариот завет.

Оваа огромна работа на Лутер е сепак е работа на кои се засноваат сите од следниве дела на Писмото во Германија.

Тој бил снажен проповедник и учител на Словото, и инсистираше на тоа особено во неговата

прва години од јавен прикажан, збор како единствениот критериум. Па тој е против делата како средство за спасение и крштевањето како средство за обновување. Тој се предава на Христовото посредување, од страна на човекот, како што беше оригиналниот и Пентекосталниот концепт. Тој беше човек кој се молел многу и дознава дека повеќе работа мораше да се направи и тоа е повеќе одредување на времето, тоа е повеќе од вашето време дадено на Бог во молитва, со цел да обезбеди задоволителни резултати. Тој знаеше што е тоа да се борат со сатаната и кажете му: еден ден сатаната беше пред него видлив, и тој ја фрли инката со мастило на него, наредувајќи му да си замине. Вториот пат кога дојдо до него двајца фанатици да го убедат да им се придружи во протерувањето на свештениците и на Библијата. Тој нив и не ги следеше.

За д-р Мартин Лутер во историјата ј Сауерова, том 3, 406 страница, беше забележано дека тој бил "пророк, евангелист, говореше во јазици, толкувач, во една личност беше со сите девет даровите на Духот."

Поттикнато неговото срце беше преку Светиот Дух, и тоа беше мала зеленагранка која покажува дека вистината се врати во црквата, како што е беше на Педесетница, учење за оправдание: спасението по благодат без дела. Признавам дека доктор Лутер само, проповедаше само за оправдување, но тоа беше неговата главна тема како што и таа мораше да биде затоа што тоа е основната доктрина на вистината на Словото. Тој засекогаш ќе биде познат како орудие во рацете на Бог кој ја оживеа оваа вистина. Тој беше петти гласник и неговата порака беше: "Праведникот ќе живее преку вера." Секако ние да признаеме дека тој знаеше и научи дека ние треба да одиме од верата на верата. Својата чудесно разбирање на суверенитетот, избори, како и други предодредениата на вистината покажуват дека тој е голем човек со зборови, но јас велам, повторно, како и историчарите, Бог го користи за да донесе на луѓето Божјото мерило против делата: "Праведникот ќе живее преку вера."

Значи, како што рековме, ова ера историчари го нарекуваат периодот на реформацијата. Тоа е сосема точно. Тоа е она што се случило. Тоа мора да биде поради тоа што бил Мартин Лутер бил реформатор, а не пророк. Значи, јас знам дека во историските книги се нарекува пророк, но тоа не значи дека книгата е историјата на закон, бидејќи не постои евиденција на Мартин Лутер квалификувана како вистински пророк на Бог во големата библиска смисла на зборот. Тој беше прекрасен учител со некои од откровенијата на Духот во мојот живот и му благодарам на Бога за тоа. Па не можеше да ја води црквата назад кон целата вистина, како тие би го направил човек како апостол Павле кој бил апостол и пророк.

Значи, како што минуваше времето наоѓаме голема разлика во начинот на кој тој се стрча по делата во кои тој бил вклучен. Во почетокот тој беше толку нежен, па бестрашен, толку стабилен и постојано чекам на Бог да ги реши проблемите. Но, тогаш, под знамето на огромна толпата почнаа да доаѓаат. Нивната цел не беше навистина духовно. Веќе тие имале политички мотиви. Тие сакаа да го скршат јаремот на папата. На нив не се допаѓаше испраќањето на парите во Рим. Станаа фанатици. Набргу потоа беше вовлечен во политички прашања и одлуки кои се всушност, се наоѓа надвор од областа на црквата, освен дека црквата преку молитва, проповедајќи и однесување може да се подигне на репер да му се обрне внимание, политички проблеми се зголемија, додека тој беше заробен во неодржлива позиција на посредувањето меѓу благородниците и селаните. Неговите одлуки биле толку погрешни дека имало востание и беа убиени илјадници. Но штом ќе му е дозволено повторно да се заплетка во државата и црквата Евангелието, тој мораше да го жнее виорот.

Но, и покрај сето тоа, Бог го користеше Мартин Лутер. Да не кажам дека неговите намери не биле во право. Да речеме дека неговата пресуда не успеаја. Навистина, ако Лутеранците би се вратиле на своето учење и би служеле на Бога, како и овој добротворен брат, тогаш тие сигурно ќе бидат во честа и слава на великиот Бог и Спасител, Исус Христос.

ПОЗДРАВ

Откровение 3, 1: "Еве што вели Оној, Кој ги има седумте ѕвезди - ги знам делата твои; носиш име дека си жив, а си мртов."

Уште еднаш, како и во претходните четри времиња, Духот го открива нашиот добронамерен Господ, и ги преставува на Неговите прекрасни квалитети. Овој пат Тој стои во средината на црквата, го гледаме како еден од седумте духови Божји и седумте ѕвезди. Ние знаеме кои седум ѕвезди, но ќе треба да се најде она што е околу седум духови.

Истата оваа фраза се појавува четири пати во книгата на Откровението. Откровение 1, 4: "Од седумте духови, кои се пред Неговиот престол." Откровение 3, 1: "На зборовите на оној кој го држи седумте духови." Откровение 4, 5: "Од престолот продолжија молњи и громови и гласови; И седум факели на оган гореа пред престолот, тоа се седум Божји Духови." Откровение 5, 6: "И видов, и ете, во средината на престолот и четирите живи суштества, и меѓу старешините, стоеше

Јагнето убиено, имаше седум рогови и седум очи, кои се седумте духови Божји испратени на целата земја.”

Прво на сите, ние знаеме дека овие стихови не учат ново и спротивно доктрина на Јован 4, 24а: “Бог е (еден) Дух.” Но, ова е како 1 Кор. 12, 8 - 11, каде што ќе најдеме еден дух кој се манифестира во девет начини. Па знаеме дека седумте Божји Духови значат дека ова е еден и ист Дух, кој излегува на седум начин. Значи, во Откровението. 4, 5 истите овие седум духови се нарекува “факли на оган кои горат” пред Господ. Бидејќи Откровение на Јован никогаш не користеше ништо друго освен старозаветните симболи, да одат во Стариот Завет и Пословици. 20, 27 ќе најдеме дека “факелот на Господ е духот на човекот.” Седумте духови се поврзани со луѓе. Јован Крстител во Јован 5, 35, наречена е “светилка што гора”, која всушност треба да се преведе како “факелот што гори”. Повторно во Откровението. 5, 6 седумте духови се, идентификувани како седум очи. Во Захарије. 4, 10: “Оти, кој може да го омаловажи тој ден, кога радосно ќе ја гледаат ѕидарската висулка во рацете на Зоровавела оние седум, а тоа се очите на Господа.” Тоа е многу очигледно дека зборот “тие” се однесува на луѓе. Затоа, можеме да видиме дека очите на Господа, во овој случај се луѓето - секако дека тоа ќе бидат помазан мажи, исполнети со Светиот Дух, како што Божјата служба не е во моќта на народот, туку Светиот Дух. Со поврзување на нашите наоди од Светото Писмо, очигледно е дека седумте Божји Духови се однесуваат на континуирана Служба за Светиот Дух во животите на седум мажи, со кои Бог е многу тесно се идентификува. Тоа се неговите очи, и тие се Неговиот факел. Тоа лесно може да се види кои се овие седум лица, со оглед на тоа што следува фраза наречен седумте ѕвезди кои се веќе познати како седум амбасадори на седум времиња. Како е прекрасно. Гледаш, ѕвезда е решена да ја рефлектираа светлината во текот на ноќта, бидејќи сонцето го нема. Право на гласник (типизиран како ѕвезда) на секое време мораше да ја рефлектираат светлината од Синот. Се 'што направија преку Светиот Дух.

Павле беше прв гласник, и тој вели во Гал. 1, 8 дека ако некој ангел, било гласник, било свештеник, без оглед на тоа кој е тој, ако тој проповеда друго евангелие, различно од она што Павле го проповедаше, нека биде проклет. Павле знаел дека по него ќе влезат свирепи волци. Тој знаеше дека самиот сатана може да се појави како ангел на светлината, па колку повеќе може неговите службеници. Така предупредува дека ова Евангелие е секогаш исто. Затоа, Павле крстеше во името на Исуса Христа, кога луѓето не се толку ангажирани. Ги постави на црквата, со цел и да се предава за правилна употреба на даровите на Духот и потврди дека тие треба да останат во црквата до второто Христово доаѓање. На следните амбасадори, сите останатите шест, исто Светиот Дух даде да се изгорат со истиот оган и иста светлина кои го осветлија Евангелието на Исус Христос и ќе биде проследено со знаци. Е Иринеј ги задоволуваше условите? Да. и Мартин? Да. И Колумбан? Да. и Мартин Лутер? Секако. И Весли? Да, навистина, тој имаше голема служба, па дури и се молеше за неговиот коњ да се излекува и се исцели. Таму. Седум црковни времиња и седум пратеници кои беа слични, и Павле изјавил клетва врз секој кој рече дека е гласник и донесе друго евангелие и живее во поинаква светлина.

Значи, без разлика дали тоа се вклопува со мојата последна изјава за остатокот на зборови? Да. Словото вели дека ако некој додаде на оваа книга е далеку од тоа, Бог ќе испрати зло врз него и да му се суди за осуда. Бог рече: “Јас ќе ги додадам злата во оваа книга, и јас ќе го одземам неговиот удел во книгата на животот.” Откровение 22, 18.

Така можеме да видиме дека седумте духови, всушност, се однесуваат на еден Божјиот Дух што ја исполнува волјата и на Словото Божјо во различни генерации. Јас би сакал да се илустрира со зборови. Духот Божји беше моќен за Илија. Потоа дека истиот Дух слезе на Елисеј, со двоен ефект. Тогаш, неколку века подоцна, во истиот дух, кој ние го нарекуваме дух на Илија за да се опише на својата служба, се врати на Јован Крстител. Еден ден тој ист Дух идентификуван од ист вид на служба се сведува на човек да се стави крај црковното време на незнабошците. Повторно: Писмото вели дека Бог Го помаза Исус од Назарет со Светиот Дух и моќ, и тој отиде за правење добро, лекување на сите кои биле опседнати. Кога Исус ги напушти, тој им рекол на своите ученици да останат до Педесетница. И бидејќи тоа ќе биде истиот дух што беше во него да биде во нив, тие ќе го прават истото. И сите луѓе кои се од вистинско тело Христово (вистинската црква) ќе ги манифестираат исти работи како и Исус и Црквата на Педесетницата, бидејќи тие ќе бидат во истиот дух. Која било друга црква која нема Дух и изјави дека ќе мора да и даде на сметка на Бога.

Овде, исто така, се вели дека овие седум ѕвезди, или седум Гласници на седум генерации се во Негова рака Тој ги држи. Веднаш да знаете дека ако ги задржиме во Неговата рака сме поврзани со Неговата сила. Тоа е она што го означува раката. Тоа значи Божјата сила! И Божјиот авторитет. Ниту еден од нив не дојде во сопствената моќ и авторитет. Тоа е она што го вели Павле. Ниту еден од нив не би се осмелил. Таа го зема Божјиот авторитет и сила на Светиот Дух. Евангелието го проповедал во името на Бога во силата на Светиот Дух. Сите овие лица се

овластени од страна на Светиот Дух. Сите од нив се противат на светот. Тие не можеа да го направат сами тоа. Тие беа полни со Бога. Тие се испратени и овластени од Бог не од себе или други луѓе.

Значи, тие се она што во светот не може да го има. Исус рече дека кога тој отиде ќе го испрати Својот Дух, Кого светот не може да добие. Дека е во право. Системи во светот, или светот не може да Го прими. Тоа е она што е на организацијата - тоа е светски систем. Покажете ми една светска црква или систем кој е исполнета со Светиот Дух? Сакам да ја видам. Ако може некој да ми ја покаже таквата црква, ќе најде грешка во зборот. Не, воопшто не. Ниту еден од овие амбасадори не е организиран. Или биле протерани или заминале бидејќи ги сметале осудени за гревовите на организацијата. Светиот Дух на сите би можел да биде во организацијата кога организацијата е она која го зема местото на Духот и деноминации го заземаат местото на Словото? Се сеќавам, "организација" е "СМРТ". Едноставно, не може да биде поинаку. Ако светот е надминат, Духот го остава.

Да, за ова Духот не е седум духови, но еден. Тој секогаш ќе биде ист и ќе дејствува исто. А седум амбасадори ќе го имаат истиот дух и ќе ги учат на истиот збор и да имаат иста сила. И ако црквата е вистинската црква, ќе ги имаат истиот христијански дух и словото и делата на моќта што ја имаа на Педесетницата. Тоа ќе биде искуството на црквата на Педесетница, и ќе биде јазикот и толкување и пророштво и исцеление. Бог ќе биде во средината на неа и Бог ќе биде во средината на својата функција како и секогаш. Алелуја! А таа ќе биде НЕорганизирана. Немојте то заборавити.

Значи, можеме да видиме дека Исус Христос се открива низ вековите преку Неговиот Дух во амбасадори. Тие се како што Мојсеј беше за Израел. Како што тој имаше откровение во негово време, така што секој гласник има Божјото откровение, и задолжен за тоа време. Затоа, кога ќе видиме на амбасадори Негова рака, можеме да видиме дека Господ се идентификува со овие луѓе и да им дава од Неговата моќ. Тоа не е доволно, како што се поврзани со целата Црква, како што видовме кога видувањето застана меѓу златниот штанд на седум свеќи. Тоа не е доволно, па дури и кои ги гледаме на Службата за петпати на Ефесјаните (апостоли, пророци, учители, евангелисти, пастири). За во секое доба црквата заблудува, и тие не само што се постават луѓе, но исто така и на свештенството група - овчари се во ред како и овци. Бог тогаш доаѓа на местото на настанот, како Надпастир во овие седум мажи да го водат својот народ назад кон вистината и богата моќта на таа вистина. Бог е во Неговиот народ - сите луѓе, зошто кој го нема Христовиот Дух, тој е не е од Него. И Тој е Словото. Дека ќе биде признат во Словото на луѓето. Но Тој постави посебни водачи во овие луѓе по сопствен избор и преку одлучувачки акт на волја. Тие се случуваат еднаш во секое време. Во нив истиот дух. Бидејќи колку ова е далеку од римскиот ерес. Тие имаат еден човек по сопствен избор - еден по друг - ниеден не ја носи силата Божја - и ниеден од нив не останува во Божјото Слово - секој не се согласува со онаа кои се пред него и додавање она што сака како да е Бог. Бог не е во него. Но, он е во неговиот весник и оној што ќе има полнота Божја ќе го следи гласникот како што е гласникот следбеник на Господ според Неговото Слово.

"Оној кој ги има седумте духови Божји и седумте ѕвезди." Откровение 3, 1. Како што овој ист Господ се идентификува со човекот, Тој повторно се идентификува со човекот во Својот Дух. "Овие се мои", вели Господ. Седумте продуховени гласници се Господови. Тие можат да бидат отфрлени. Може да бидат доведени под сомнеж. Всушност, човечкиот ум може да дури и да не ги исполнуваат условите - сепак, тие се гласници за нивното време. Бог го користел еден од Авраам кој (лажел), тој го користи еден Мојсеј (тој се побунил), еден Јона (тој падна), еден Самсон (кој греши), еден Давид (кој беше убиец). Тој исто така се користи со Јошуа, и Јосиф. И оние со груби закрпи се далеку побројни од оние чии минатото изгледа совршено. Сите беа и се НЕГОВИТЕ. Никој не се осмелува да ги негира. Тој ги има употребено од Светиот Дух, кој тој им го даде. Тие стоеја или паѓаа за својот Господ. И во сите од нив стигнале на суверената волја на Бога. Историјата се обидува да го негира тоа. Вечниот Бог уште шета меѓу златни рафтови за свеќи и ги праќа своите амбасадори од Светиот Дух со Словото на луѓето од сите времиња.

ОБВИНЕНИЕ

Откровение 3, 1б: "Ги знам делата твои; носиш име дека си жив, а си мртов." Откровение 3, 2б "бидејќи делата твои не ги најдов совршени пред Бог." Значи, тука е навистина многу необична работа. Во секоја ера Духот досега ги фалеше вистинските верници, а потоа ја обвинуваше лажната лоза. Но, во овој период, очигледно има толку безобѕирно непочитување на Господ и Неговото Слово дека целата порака на оваа пето време е под осуда.

"Ги знам твоите дела." Што се овие дела пред Господа, коии предизвикаа незадоволство? Па, знаеш дека во секое време се поклопуваше со следното време, па во петтиот имаме продожеток на Четвртиот период. Овие дела, како што знаете, се:

Водството на Светиот Дух беше заменето од страна на човечка хиерархија.

Чисто е Словото Божјо и неговата слободна благодет за сите луѓе беше симната од власт од црковните верувања, догми, верски редови и така натаму.

Прославување на Духот и даровите на Духот и сето она што се однесува на вистинска заедницата на светиите заедница е напуштено за литургија и буквална прослава на идоли, пагански празници и така натаму.

Маријанство земајќи поголемо место во христијанската прослава како таа, всушност, не се случи Божество, син беше отстранет од возвишената позиција над сѐ да биде подреден на еден човек по име папата, кој се нарекува викар на Христос.

Оние кои се бореа против овие ужасни антихристови цркви се уништени. Оние кои што останаа со нив е станаа послушници на црквата независно сопствени, а нивните животи не беа на Христос, но тие се во телото, душата и духот припаѓаат на Римската црква. Тие зборуваа за крвта на Христа, но сепак, тие ги купуваа нивните спасениа со пари и куп простувања на гревовите или злато или посветување. Побогатите од нив се најдоа во поволна позиција кога папата Лав X дозволи да купуваат индулгенции за гревови, а сепак нема ниту начин да се има чиста совест како можеле да ги планираат нивните страшни злосторства, а потоа одат и прават што сакаат знаејќи дека папата веќе им ги простил гревовите. Кое е лишено од Словото Божјо, кој беше тој начин можат да ја знам вистината! Бидејќи вистината доаѓа само од зборот, луѓе биле затворени во зандана луѓето беа затворени во занданите на Римската црква, во очекување на смртта, а по смртта на судот.

Но големата блудница беше, пијана со крвта на мачениците, а не мислеше на судот, диво се справуваше да се убиваат луѓе и за духовната и физичката смрт.

Така, кон крајот на четврто време, које, исто така, би било почетокот на петтата сезона, Турците го опседнуваа Цариград испрати и учителите од со своите грчки ракописи се упатија на Запад. Па се рашири зборот и учење чистотата на вистинските верници. И од големо значење не само што беа овие одлични Учители, но, исто така, открија пронаоѓање на она што стана основа на нашите современи преси за печатење што го прави полесно за производство на книгата.

Затоа, сметаме дека тоа би можело да се направи голем глад и побарувачката на Библијата. Бог воскресна многу силни луѓе од кои Лутер бил само еден. Калвин и Цвингли биле другите двајца истакнати луѓе, а покрај нив ги имаше многу, многу кои не се толку познати. Меѓутоа, додека сето ова не беше залудно, само овие луѓе, всушност, спречија моќно дело на Бог. Прво на сите, тие се противат на брак на црквата и државата од Никеја, но всушност се охрабруваат да обединети. Одбраната на Евангелијато од државата беше добродојдено иако тоа не беше Словото. И покрај тоа што може да се види "лутината на човекот за слава на Бог" во вакви настани како прифаќање на реформацијата и отфрлање на папскиот авторитет на Хенри Осми, но тоа е далеку од вистината на Педесетницата и заштита на Семоќниот Бог.

И покрај постојаната настава на Лутер против надворешно мешање во внатрешните работи на локалните цркви, од главите на луѓето не би можеле да се отстранат "епископ, архиепископот" концептот на управување на црквата. Затоа, црквата направи чекор во вистинската насока, но сепак остана ограничен, па наскоро повторно затворена во затвор, од кои тој се обидувал да избега.

Уште непријатни дела се уште не беа пополнети. Не само што Лутер преку сиромашните пресуди за поттикнување во битка и со тоа да ја предизвика смртта на многумина, но Цвингли прогонуваше групи и го прати Хубмејер во затвор и, иако тој не го стави на клада, всушност, во голема мера е одговорен за неговата крајна смрт од оган. И Калвин не направи ништо помалку, бидејќи бараше апсење на Сервет кој го виде и се предаде на единство на Божеството. Тогаш државата го осуди овој брат и дојде запрепастување од Калвин кога бил изгорен на клада.

Ако некогаш постеело време на деноминациска религиозни ревност тоа беше во овој трагичен период. Зборовите Комениус опише голем дел од оваа ера. Комениус напиша "Една работа е потребна". Тоа е во споредба со лавиринт светот покажува дека излезот напуштање е она што е непотребно и избирање на една неопходна работа - Христос. Голем број на наставници, вели тој, е причината плуралноста на секторите за кои наскоро нема да остане име. Секоја црква мисли на себеси како вистински или барем најчисти, вистински дел од него, а меѓу себе да се едни со други со горчлива омраза на прогонство. Човек не треба да се очекува било каков вид на помирување меѓу нив, тие одговараат на непријателство непомирливо непријателство. Од Библијата ги коваат различни цркви и верувања, во нивната тврдина и sидови, и бедеми со кои се спротивставуваат на сите напади. Јас нема да кажам дека ова е исповедање на верата - затоа можеме да признаеме дека во повеќето случаи - само по себе е лошо. Таа, го запалува огнот на

непријателството. Решавање на зараснување на рани на Црквата ќе биде можно само со нивна целосна елиминација. "На овој лавиринт на разни секти и исповедување кои им припаѓаат на нешто друго, сакам да се дебатира... Што се постигнува со тоа? Дали некоја научна расправа со кавга се реши? Никогаш. Нивниот број само се зголеми. Сатаната е најголемата софист, никогаш не е победен во спорот... Во богослужбата човечките зборови обично се слушаат повеќе отколку Словото Божјо. Секој е разговора или убива време со научни размислувања. За на ново раѓање и како човек мора да се промени во Христов лик да стане учесник во божествената природа (2 Петар 1, 4.) тешко кажуваат нешто за Моќта на клучеви, црквата речиси ја изгуби моќта на врзување, и понатаму е единствената сила за откривање... тајни, дадени како симбол на единството и љубовта на нашиот живот во Христа, станаа можност за повеќето горко конфликти, причината на меѓусебна омраза, центарот на секташтвото... На кратко, христијанството стана лавиринт. Верата е поделена на огромен број на мали делови и стануваш еретик ако еден од нив не го прифаќаш... Што може да ви помогне? Само едно нешто е потребно, враќање на Христос, бидејќи Христос како единствен Водач и одење по неговите стапки, оставајќи ги сите други начини додека сите ние не постигнеме целта и постигнување на единство во верата (Ефес. 4, 13). Како небесен Господар изградени се од Светото Писмо, така треба да ги оставиме сите особености на нашите специјални исповеди и да бидеме задоволни со откритието на Словото Божјо, кој припаѓа на сите нас. Со Библија во раката, ние треба да извикаме: "Верувам во она што Бог открил во оваа книга; Јас послушно ќе ги пазам Неговите заповеди, се надевам на она што го ветил. ' Христијани, слушај те! Има само еден живот, но Смртта доаѓа до нас на илјадници начини. Има само еден Христос, но илјади Антихристи... Па, знаете, за христијанството, е една потребно нешто. Или ќе се вратите назад кон Христа или ќе одите во пропаст како антихрист. Ако сте мудри и сакате да живеете, следете ја водата на Животот.

Но вие, христијаните, се радуваат на вашето вознесение,... ги слушаат зборовите на својот Небесен Водач: "Дојдете при Мене."... Одговорете едногласно: "Да, ние доаѓааме."

Значи, јас само реков дека оваа ера даде значително зголемување на деноминацијски Дух. Ако некогаш сте биле изложени на Коринтскиот став: "Јас сум на Павле, јас на Кифа," тоа беше сега. Имаше Лутеранци, Хуситите, Цвинглисти групи и сл. Ваквата поделба на телото беше непристоена. Тие не живееле во името, туку тие беа мртви. Секако, тие се мртви. Тие загинаа во моментот кога тие се организираа. Големи групи се организираа и се врзаа во брак со државата. Тоа беше тоа. Тие се подготвени. Имаше и такви Лутеранци, кои ја критикуваа Римокатоличката црква. Тие знаеја неправдата на политички и духовни единства - уште Лутер (како кога Евреите го потресоа Петар) отиде право напред и наместо Бога, од државата направи бранител на верата. Ова се први познати деноминации кои излегоа од блудницата, но кога Лутер почина набргу потоа имаше хиерархија како онаа против која се бореа. Ова е потег на Бога до времето кога таа дојде втората генерација беше во право назад под закрила на својата мајка. Таа се врати, и тоа дури и не знаат. Го зедоа своето име погоре од Неговото Име. Тие живееле, исто така, од свое име. И сите деноминации денес се иста работа. Тие живеат на свое име, а не името на Господ Исус Христос. Тоа е лесно да се види, бидејќи секоја црква е позната по начинот и славење, но ниту една не е позната од страна на моќта на Бог. Тоа ви е тестот. И сакам да се забележи токму тука дека во оваа ера меѓу нив немаше знаци и чуда. Тие се откажале од силата на Бога за моќта на државата. Тие ги чуваат своите имиња, ги почестија нивните имиња. Тоа беше тоа стариот дух на доведување на сите во своето стадо. Денес Баптисти сакаат да ги привлечат Методистите, Методисти сакаат да ги преобратат Презвитеријанците. А Пентекосталци ги сакаат сите. Секој тврди дека поседува најмногу и дека надежта или спасението е поблиску преку нив. Колку е сето ова трагично.

Овој Деноминациски дух ги охрабрува сите деноминации да ги напишат своите прирачници и да ги учат своите црква верувања, структури на нивните канцеларии и црковна управа, а потоа секоја тврди дека таа и само таа, навистина зборува во името на Бог, бидејќи таа е најдобро квалификувана. Зар, не е тоа токму она што го правеше папата и римската црква! Тие се само таму назад со нејзината мајка, блудница, и тие не го знаат тоа.

На крајот од нашите коментари на овој стих: "Имаш име дека си жив, но мртов си", не можам да истакнам премногу дека Бог госакал тоа време, иако тоа ја донесе на реформацијата, наместо да ја пофали, сериозно ја укори за тоа што садеше семиња на деноминација која се организираше враќајќи се кон блудницата, откако Бог ја отвори вратата за да избега. Кога се движеа подалеку од Католичката црква, тоа не беше поради Светото Писмо, туку политички. Повеќето од луѓето застанаа на протестантизмот, бидејќи, како што кажав, го мразеа римскиот систем на политички и финансиско ропство. Затоа, наместо тоа да биде големо духовно движење со сите карактеристики на влијание на Светиот Дух како и кога Бог кога ја користи чисто духовни средства за да ги постигне своите цели во Педесетница, тоа навистина беше нешто во што гневот на човекот го славеше Бога, а резултатите се совпаѓаа со историјата на Израел, кога излегле од Египет и залутаа во пустината, не пристигнаа во земјата Хананска. Сепак, многу е направено во она барем

што делумно беше скршен јаремот на Рим, луѓе се сега во можност да го примат Словото Божјо и да се предадат на Духот без таков голем страв како порано. Ова ја отвори вратата за Гласник на времето што следеше.

Тиатирска Језавела не е подготвена да се откаже од својата власт над луѓето, и на тој начин можеме да ја видиме нејзината ќерка Аталија, која ја дига главата во ерата на Сард и се надеваа дека нејзината шема на организацијата ќе биде во можност за да го потисне вистинското семе.

ПРЕДУПРЕДУВАЊЕ

Откровение 3, 2: "Биди буден и утврдувај ги оние, што се на умирање; бидејќи делата твои не ги најдов совршени пред Мојот Бог."

Јас би сакал да кажам дека ерата на Сард е реконструкција, наместо на реформацијата. Не можам да кажам. На тоа слово не се нарекува реконструкција, но тоа сигурно не се вика реформацијата. Тоа беше возобновување, тоа ќе биде уште еден пат на ерата на Педесетницата. Но, тоа не беше. Најдоброто што може да се каже е: "Зајакнување на она што останува, што е да умре." Нешто недостига. О, да, сигурно. Ова е на времето имале оправдување, но успеа да го изоставаат осветувањето и крштевањето со Светиот Дух. Тоа е она што беше Божји изворниот план. Ова е тоа што го имаше на Педесетница. Тие се оправдани, беа посветени и се исполнија со Светиот Дух. Па, да ме слушаа со причина да се оправдаа и со цел да се крстат во Светиот Дух. Тоа е причината зошто постои црква. Тоа е Божји храм исполнет со Бога, се на Светиот Дух. Истиот дух, кој беше во Исус кога бил овде на земјата, охрабрувајќи го да прави чудеса што го правеше тоа, тој се вратил во црквата на Педесетница, така што тие ги направија сите дела што Тој ги правеше. Оваа ера имала овие дела. Ах, тие го имаа пишаното Слово (но не го открија Словото). Тоа е период на реформацијата. Но не плашете се, мало стадо, Бог рече: "Јас ќе се вратам", и ова реформа требаше да биде почеток на тоа. Тоа е (според Неговото ветување) враќање на црквата на длабочината на сатаната во среден век.

Значи, да се биде внимателен и да се разбере ова. Во вториот стих што го читав, вели: "Затоа што не најдов твои дела совршени пред Бога." Дали знаете што е навистина "несовршено" значи? "Неупотребени." Ова е време на која било возраст неисполнета. Тоа беше само почетокот на закрепнување. Тоа е зошто реков дека Библијата е наречен реформацијата - не обновување. Се започна со учење за оправдание која се одржа дека спасението е целосно од Бога. Уф, колку Лутер проповедал за суверенитетот на Бога и на избраните. Тој знаеше дека тоа беше целосно надвор од благодатта. Одвојување на црквата од владеењето на црковната хиерархија. Со кршење на идолите. Тој ја укина исповедта на свештеник. Тој го обвини папата. Кога почна, тоа беше неверојатно добро, но Бог пред 1.500 години, беше рекол: "Лутере, оди за да го започнеш делото, но во вашето време нема се да се исполни, то го оставам за подоцна." Алилуја, нашиот Бог царува! Тој знае за крајот од самиот почеток. Да, Лутер е Негов Гласник. Тоа не чинеше така, сé додека не се разгледаа недостатоците. Но, имаше еден човек наречен Јона, тој исто така во својот живот имале недостатоци. Тој беше пророк и покрај тоа што и јас не би можел да сакав да каже, па врз основа на тоа како тој постапил. Но Бог ги знае своите и има свој начин како што направи со Јона. Тој имаше својот план со Лутер во тоа време и ќе го има својот пат до свршетокот.

Значи ова е неисполнето време. Тоа беше време на реформирање. Но, она кое Бог го сакаше. Сакам да го илустрирам начинот на кој јас се сретнав со многу прекрасен Лутерански брат, кој е претседател на еден многу убав интернат во Западот. Бев поканет во неговата куќа на вечера со него и да му кажувам за Светиот Дух. Тој беше збунет за многу работи, а тој ми рече: "Што имаме ние Лутерани?"

Јас реков, "Па, го имате Христос."

Тој рече: "Ние го сакаме Светиот Дух дали мислиш дека го имаме?"

Јас реков: "Потенцијално, вие верувате во Него."

Тој рече: "Што мислиш, како потенцијално? Ние сме гладни за Бога. Ние читавме во книгата за Педесетница и за даровите на Светиот Дух, така што некои од нас замина за Калифорнија да се сретнат со авторот. Кога стигнавме таму, ни кажа дека иако тој ја напишал книгата, тој нема дарови. Значи, кога го видовме ефектот на даровите во вашата служба, сакавме да разговараме со вас, бидејќи за нив сигурно знаете нешто."

Значи, Интернатот на овој брат е во селата и е опкружен со многу утра обработливо земјиште, каде што студентите можат да работат и со тоа да да плаќаат и студираат во колеџ. Исто така, има фабрики кои одат со фарма да се обезбедат дополнителни вработувања. Па јас, со користење на своето поле да се илустрира на неговиот пример, изјавив: "Беше еднаш еден човек, кој излезе

на свој терен да засади поле со пченка Тој ги извади трупците,ги расчисти камењата,ја изоре и потоа ја засади неговата пченка Секое утро гледаше.. на теренот, но едно утро наместо пуста земја виде бројни мали листови кои изникнуваат. Тој рече: 'Фала му на Бога за моето поле со пченка.'" Потоа го прашав: "Дали човекот има пченка?"

Тој рече: "Па, по начин што е да."

Јас реков: "Потенцијално да, и тоа беше со вас Лутерани во времето на реформацијата, разбираш? Пченката почна да расте. (Па изгни во земјата во текот на темнината на средниот век.) По неколко време зглобовите беа прекрасни големи стебленца, и еден ден се појави свилена метлица, Оваа свилена метлица со презир гледаше на вас и рече: "Вие стари и формални Лутерани немате ништо. Погледнете во нас, ние сме расплодувачи, големи службеници. Нашава ера е мисионерска." Ова е време на Весли. Тие беа најголемите мисионери, па дури и од нашето време. Што направи тоа време се распраши на поветарецот.

"Затоа, што е следниот чекор? Логично, ние мислиме дека е тоа вистинско формирање и жетва на зрното - довршен циклус. Но не е така. Постоји друга фаза. Таа фаза е кога пшлевелот го прекрива семето. И тоа е она заправо што се случи во овој духовен циклус. На крајот на дваесеттиот век, во времето на почетокот на Лаодицејско време имаше широко распространетото верување дека Светиот Дух слезе исто како што го направи тоа на Педесетница. Луѓето зборуваа во јазици и тврдеа дека се крстени со Светиот Дух. Но многу пати пешачев по житните полиња и таму во доцнето лето го тргав класјето од пченицата и ќе ги потријам во својата рака да би добиле нешто зрнца, кога на моето изненадување ВО ТАА ПЛЕВА НЕМАШЕ ЗРНО ОД ПЧЕНИЦА, ИАКО НАБИСТИНА ЛИЧЕШЕ КАКО ДА ТАМУ БЕШЕ ПЧЕНИЦА. Оваа е совршена слика на таканареченото Пентакостално движење. И ова е докажан факт е фактот дека овие луѓе се организираа на доктрината и отидоа назад точно како што биле пред нив во организацијата докажува дека наместо право на семе, тие беа шега или заштитна покривка за пченично семе што ќе дојде. Оваа фаза на плевел е опасен период за кој Исус зборуваше во Матеј 24, 24: "Ќе ги заведе избраните, ако е можно." Човекот мора да смета на лушпа, т.н. Пентекосталното доба беше вистинското семе. Но, се покажа дека само Носителот може да пренесе живот во време каде што доаѓа точно обновување на кој пченица на невестата се манифестира во моќта зборувана од страна на Језекиил 47, 2 - 5: "Ме изведе низ северната врата и однадвор ме поведе кон надворешната врата, по патот, свртен кон исток, каде што водата течеше од десната страна. Кога тој човек пројде кон исток, во раката држеше врвца; тогаш тој измери илјада лакти и ме поведе преку водата; водата беше длабока до глуждовите. Потоа измери уште илјада лакти и пак ме преведе преку водата; водата беше длабока до колена. Измери уште илјада лакти и ме преведе преку: водата беше длабока до појасот. И пак измери уште илјада лакти, а таму веќе имаше поток, преку кој јас не можев да минам, бидејќи водата беше толку висока, што требаше да пливам, оти тој поток не можеше да се прегази."

"А начин на кој е тоа направено е од Божјата совршена волја и програма Лутераните го имаа Светиот Дух како потенцијално оправдување, Методистите имааа потенцијално посветување, а денес тој се врати назад, не обновува - Светиот Дух е тука."

"Бдејте и бидете силни во онаа што остана, што само што не почина." Значи, ова се идеите изразени во два збора "Бдеење" и "зајакнување". Гледајте не само што содржи идеја да се биде буден, но пазете се. Да се биде различен е опасност и загуба. Зајакнување значи повеќе отколку само да се даде сила, што значи да се консолидираат и да се воспостави трајност. Овие две заповеди се однесуваат на она што остана од вистината, која сама по себе е мртва или "речиси" умре. Овој израз на духот доаѓа пред мене како илустрација. А група на робови во целосна потчинетост, физички и морално, таа стана и избега од оние кои ја заробија (навистина, тоа е она што значи Сард: оние кои избегаа). Се прогонувани, и големо и славно нивното остварување се скоро загубена. Тие повторно беа заробени, но тоа е речиси се што може да се каже дека избегале - не целосно избегале како зборовите на некои од нив. Тие изгубија многу од својата слобода. Затоа и Господ вели: "Потенцијално ќе се врати во ропство, бидете сигурни дека ќе се врати во цел да ги спаси од враќање, да стане внимателен и да останат секогаш се види кога станува збор за работи вашиот ропство или ќе загуби сè Запалам сега е во тоа што го. Останатите на таков начин да се воспостави постојано она што го имате, а со тоа се обезбеди иднината на загуба. Ова ќе биде вашата шанса да го заврши она што не се исполнети." Но, ако тие продолжат? Не, воопшто не. Не им се дава внимание на гласот на Светиот Дух и да е друго време отиде во ропство и така Бог ги подигна други кои ќе ја извршуваат Неговата волја. Бог ја одмина лутеранска вероисповед како ги одмина сите други и тие никогаш нема да се вратат. Бог мораше да се оди понатаму во новата ера на понатамошна вистината и малку повеќе реставрација.

СУДОТ

Откровение 3, 3: "Помни, пак, како си примил и чул, и пази, и покај се. Ако не бидеш буден,

ќе дојдам врз тебе како крадец, и нема да узнаеш, кога ќе дојдам над тебе.”

Сакам да прочитам друг превод на овој стих (Wuest): “Запомнете, според тоа, на кој начин ќе ја прими (вистината како постојан влог) и на кој начин ја штитеше и веднаш се премисли.” Од овој стих е многу јасно дека Бог е им ја дал вистината како постојан влог. Ја прифатија и неотповикливо е нивна. Останува да се види што ќе прават со неа, дали ќе ја ценат или не. И тоа е вистина. На нив е дадена основна вистина на целото Евангелие: “Праведникот ќе живее преку вера”, “Спасението е од Господа.” Ја слушнаа вистината од Библијата, кој го соборува учењето на Рим и ја поништува сета папска власт. Тие ја знаеле вистината дека црквата не спасува. Тие ја сфаќаа Господовата вечера. Тие разбрале за крштевањето со вода. Тие ги исфрлија ликовите. Вистината? Па, таму никогаш немало повеќе лица со доволно светлина за да се запали светлото. Тие имаа доволно осветлување за да целосно се поправи стариот систем или нов почеток и да му овозможат на Бог да ги води, ред по ред и ќе владееме со правило. Тие беа дадени вистината. Тие го сакаа и го слушнале. Но, прашањето е, како го слушнаа? Дали ќе слушнаат за изградба или тоа ќе биде со ист став како многу Грци кога имале - нешто да се дискутира и теоретизираат? Очигледно е богато Слово на вистина тие слушале на академски начин, а не за практичното извршување бидејќи Бог бараше промена на умот. Ако ова е зборот на Бог, како што е тоа навистина, тогаш потребно е да го почитуваат. Непослушноста ќе го донесе судот. Кога чувари на светиот храм беа најдени дека спиат, биле тепани и облеката им ја изгорија. Што ќе направи Господ со оние кои се наоѓаат во оваа време опуштени во чекањето?

“Јас ќе дојдам како крадец.” Антички Сард постојано беше малтретиран од страна на бандити кои потекнуваат од ридовите и го ограбуваа народот. Затоа, на нив беше итекако позната пораката на Духот зошто зборува за доаѓањето на Господ како крадец. Само да се биде предупреден и подготвен да се биде доволно подготвен за Неговото доаѓање. Па, ние знаеме дека ова е порака за лажната лоза затоа што Господовото доаѓање ќе биде како што беше во деновите на Ное. Осум од нив беа сосема свесни за претстојните поплави, а бидејќи тие биле свесни, се подготвија и се спасија. Но безбожниот свет беше збришан. Иако беа во секојдневен контакт со праведните и ја слушнаа вистината, тие тоа го туркаа настрана додека не беше предоцна. Оние кои се сосема телесни луѓе во античкиот период категоризира денес таканаречените христијани, чии животи се полни со земните работи и уживаа во нив до тој степен што тие немаа желба за духовен живот и воопшто не се свесни за да го чекаат Неговото доаѓање.

ХИМНА НА БЛАГОДАРНОСТ

Откровение 3, 4: “Но во Сард имаш малку имиња, што не ги оскврнија алиштата свои. Тие ќе одат со Мене во бела облека, бидејќи се достојни.”

Се разбира, зборот “име” значи “народ”, како и во Дела 1, 15 како и за оние кои се во горниот дом, вели: “Ти беа околу 120 имиња.” Но за мене тоа оди многу подалеку од само етикетирање на луѓето, ја изложува вистината дека е изложена за сите времиња кај нас со големо значење, вели нашиот Господ. Тоа е овој: системот на црквата на овие времиња е составен од два трса, вистински и лажни. Бог е во Неговита сопствена суверена намена и сите заедно, ги повикуваа црквата. Види во оваа време како Тој ги укоруваше велејќи: “црквата која е” - не “црквата” во Сард, но ги стави заедно, “на црквите, кои се”... “Ги знам твоите дела... вие сте мртви... твоите дела се неисполнети...” А потоа продолжи: “Тие (црквата во Сард) кај вас има неколку луѓе кои се праведни, не се како грешните во поголемиот дел. Тие одат во облека чиста и достојна за Мене.” Значи, овие луѓе кои беа навистина Божјите свети си врвеа по патиштата на Господ “Сите му угодуваа на Бога.” Нивната облека била чиста. Гледаш, во тие денови облеката ќе се влече по патот и да го купи калот и нечистотија. Овие гледаа како тие одеа, така што тие не биле искварени од светот. Тие беа во Духот и одеа во Духот. тие беа свети и без вината пред него, па тие ја исполниле својата цел, бидејќи тоа е она што вели Еф 1, 4 дека Божјата намера за нас: “За да бидеме свети и непорочни пред Него.”

Значи, од овој стих кој покажува дека Божјите избраници “се неколку имиња”, јасно може да се види она што сте го учеле за оваа време. Тоа беше хаотично. Тоа беше неисполнето. Тоа е поделено во многу начини, и Бог речиси целосно го прекори. Тоа беше слабо и болно, и тоа речиси умре. Тоа не беше славната ера на начинот на телесно настроените протестантски историчари кои се обидуваа да го претставват. Еден брз поглед врз тоа стебло, и се гледа дека било изедено од ракоти уништено. Соголено од листот и без плод сем некој изобличен и црвлив плод кој бргу паѓаше на земјата. Но, почекајте еден момент! Погледнете поблиску. Таму се на врвот, во светлината на сонцето, се “првите плодови” - “неколку имиња” - Совршени во Него, бидејќи тие се родени од Него, исполнети се со Него и одат со него по Неговото Слово.

Благодарам на Бога за “неколкумина”.

“Тие ќе одат со мене.” Тоа е она што Бог вели дека ќе им предаде за нивната честитост. Тоа е

дел од нивното наследство, што Тој го има сочувано за нив. Ако се подготвени да одат со него, преку напорите на стапиците на животот и честа за да бидат со Него, Тој ќе ги награди. Тој не ја заборава нашата жртва на љубовта. Бог секогаш ќе ни надомести за нашите напори за да го следиме.

Да одеа кроз светот и не беа негови соучесници. Не допустија на светските системи да ги победат. Кога славните имиња од тоа време се предадоа на на фалбите кон државата и го избра политиканството наместо духовноста и беше на својот пат наназад кон светот, Неколку од овие го застапуваа Божјиот Збор и со тоа го почитувааа Господа. Сега тој за возврат ќе ги почитуваа. Бидејќи тие ќе одат со него во бело. Тие се идентификуваат со него на Земјата, а сега Тој ќе се идентификуваа со нив во Новиот Ерусалим. И како тоа ќе биде прекрасна идентификација! Јас сум среќен и се уште се охрабрувам да плачам кога ќе помислам на Него бидејќи ќе забележите дека тој не е облечен во друга боја, различна од светиите, како тоа би го направиле земните лидери. Не, тие се како него, тој е како нив. Тие се како него, исто како што рече Јован, затоа што "тие го гледаат како што е."

"Затоа што тие се достојни." Дали можеме да согледате кој ова го збори? Тоа е самиот Исус, достоен. Тоа е оној единствен достоен да ја земе книгата од рацете на Оној Кој седеше на престолот. А сега ова Достоен на Неговите светии, вели: "Вие сте Достојни." Тука е овој, само квалификуван да суди (и навистина сиот е предаден на Него), и тој вели: "Достоен си." Овие зборови се за восхит како збор во Рим. 8, 33б: "Бог вели дека јас сум само." (Ваев превод), таму во бела светлина на Божјата праведност слушнете го Исус и неговиот пријатен глас, кога вели: "Овие се Моји. Тие се праведни. Тие се достојни. Тие ќе чекорат со Мене во белината."

ВЕТУВАЊЕТО ЗА ПОБЕДНИКОТ

Откровение 3, 5: "Кој победува, ќе се облече во бела облека, и нема дса му го избришам името негово од книгата на животот, туку ќе го признаам името негово пред Мојот Отец и пред Неговите ангели."

"Оној кој ќе победи, тој ќе биде облечен во бела облека." Ова е всушност повторување на четвртиот стих во која тој ги спомнува неколку од оние кои не ја осквернија својата облека. Пред неколку години имавме изрека велејќи која без сомнение беше донесена од овој стих. Тоа беше: "Чувајте ја вашата облека чиста." Тоа значи: не се вклучувајте во сомнителни работи; други ќе бидат вклучени и може и вие да бидете во искушение да се вклучите или ако некој може дури и се обиде да ве вклучат, но останете чисти избегнувајте го нечистото. Значи, Бог ќе ги награди оние кои го следат овој совет. Тие ќе бидат облечени во бело како Што е Тој облечен во бело. Петар, Јаков и Јован Го видоа на гората на Преображението а неговата облека беше бела како светлина. Исто така светите, ќе бидат облечени. Нивните наметки ќе блеснат, многу бели.

Знаете дека живееме на крајот на времето. Само за да во оваа време црквата се собере. И ако тие сега дури и управуваат со глобални политики, наскоро ќе управуваат со финансиите на светот. Потоа, ако не припаѓаат на светската организација на цркви, да не ќе бидат во можност да купат да продадат. Ќе изгубат сè. Оние кои останаа верни на Бог и ги задржаа своите облеки чисти од нечистотија на овој "светски систем" на црквата ќе бидат од се лишени. Ќе се соочат со големо искушение да се предадат. Проповедниците ќе се предадат со изговор дека ќе му служат на Бога во рамките на антихристот во системот на sверот. Тие ќе попуштат пред ласкање и ласкање на хиерархија. И луѓето ќе ги следат овие лажни пастири со нив идат директно на колење. Но, на судот ќе бидат голи. На нив нема да им се даде бела облека, ниту тие нема да чекорат со Него. Вие не може да одите во облека валкана од светот држејќи се тука со сатаната за раце, а потоа да очекувате да бидете со Бога. Тоа е време да се разбудите и да се слушне гласот на Бог, "зачекорете надвор од неа (организираната религија), народе Мој, за да не бидете во делата и нејзини гревови, да не ги примите нејзините зла." Амин. Бог зборува. Држете се настрана од религиите на овој свет, како што го избегнувате злото. Стоп за одење по светот и нивните наметки, избелете ја облеката со покајание и крвта на Јагнето. Но направете го тоа сега, бидејќи утре може да биде доцна.

"На оној што победува, јас никогаш не ќе ги избришам неговото име од книгата на животот." Уште еднаш дојдовме до многу тежок дел од зборот. Ова стих површно е забележан во употреба на Арминианистите и Калвинистите за да ги оправдаат своите цели. ќе тврдат дека овој стих сигурно го поништува Јован. 6, 37-44: "Сè што Ми дава Отецот, ќе дојде при Мене; а кој доаѓа при Мене, нема да го испадам надвор; оти слегов од небото не да ја извршувам Мојата волја, туку волјата на Отецот, Кој Ме прати. А волјата на Отецот, Кој Ме прати, е оваа: од сè што Ми дал да не погубам ништо, туку да го воскреснам во последниот ден. Волјата на Оној што Ме прати е: секој што ќе Го види Синот и поверува во Него да има живот вечен, и Јас ќе го воскреснам во последниот ден. Се разгневија против Него Јудејците, дека рече: 'Јас сум лебот што слезе од небото', и зборуваа: 'Зар не е Овој Исус, Јосифовиот син, Чиј татко и мајка ги познаваме? Како

тогаш Он вели: 'Слегов од небото.'' Им одговори Исус и рече: 'Не гневете се помеѓу себе. Никој не може да дојде при Мене, ако не го привлече Отецот, Кој Ме прати; и Јас ќе го воскреснам во последниот ден.'"

Арминианизмот волјата на Таткото не ја смета за суверена цел, туку само како желба за самодопаѓање, додека Тој се повлекува за да види она што сите луѓе гго прават со неговите добра и добронамерни подароци и со самиот вечен живот.

Калвинистите не го гледатат тоа. Тие гледаат во овој стих силна утеха за страдањето и оптоварувањето на светците, дека без разлика колку лошо се пати, колку страшен е прогонот, бидејќи победникот е еден, "кој верува дека Исус е Христос", неговото име не ќе биде отстрането од книгата. Некои од нив, исто така, велат дека "книгата на животот" не е "книгата на животот на Јагнето." Но, како и обично, кога некој гледа површно на стихот, доаѓа до површно разбирање.

Можноста за отстранување на имињата од евиденцијата на Бог заслужува повеќе од една неврзана студија, бидејќи досега поголемиот дел од ученици привлекоа само еден заклучок дека Бог во книгата на животот на Јагнето ги остава само имињата на оние кои се родени повторно во времето на повторно раѓање и ако поради некоја причина нивното име мора да се отстрани. простор во записникот едноставно ќе биде празен, како што беше пред да се стави таму името. Тоа е сто проценти спротивен на она што Словото всушност учи.

Уште на самиот почеток на нашето проучување знаат дека ниеден цитат на Писмото учи дека сега Бог ја составил евиденцијата на имињата. Сето ова е направено пред создавањето на светот, како што наскоро ќе се покаже. Исто така, тоа не е едноставно прашање на нашето учество во две групи на луѓе и од нив имаа можност да добијат вечен живот, каде што таа една група доби имињата што ги стави во досието, а други кои ја отфрлилија имињата не беа објавени. Ние, всушност, ќе покажеме дека Светото Писмо дека мнозина кои не биле ни повторно родени ќе имаат вечен живот. Колку што ова може да звучи чудно, тоа е сигурно е точно. Исто така, ќе покажуваат дека постои група на луѓе чии имиња, се запишани во книгата на животот пред создавањето на светот, овие имиња не можат во никој случај да се отстранат, Но, исто така, ќе се покаже дека постои друга група чии имиња беа на тој записник пред создавањето на светот,но нивните имиња ќе бидат отстранети.

Прво не постои основа за тврдењето дека "Книгата на животот на Јагнето" не е исто што и "Книгата на животот". Книгата на животот може да се нарече книгата на Јагнето на животот, или Христовото книгата на животот, па дури и Твојата книга и книга на живите. Во неа се напишани само имињата. Откровение 13, 8: "И му се поклонија сите жители земни, чии имиња не се запишани во книгата на животот при Агнецот, заклан од созданието на светот." Откровение 17, 8: "Sверот, што го виде ти, беше и го нема: тој ќе излезе од бездната, и ќе загине; и земните жители, чии имиња не се запишани во книгата на животот од созданието на светот, ќе се почудат, кога ќе видат дека sверот беше и го нема, иако постои." Откровение 20, 12 - 15: "Потоа ги видов мртвите, мали и големи, како стојат пред Бога; се отворија книги, и друга книга се отвори - книгата на животот; и судени беа мртвите според запишаното во книгите, според делата нивни. Морето ги поврати мртвите свои, кои беа во него; смртта и пеколот ги повратија мртвите свои, што беа во нив; и секој прими суд според делата свои. А смртта и пеколот беа фрлени во огнено езеро. Тоа е втората смрт. И кој што не беше запишан во книгата на животот, беше фрлен во огненото езеро." Можете да видите дека и покрај тоа што е споменато во други книги, секогаш се спомнува книга која содржи имиња. Во Откровение се нарекува "Книгата на животот на Јагнето" или "Книга на животот".

Значи каде е оваа книга? Лука 10, 17 - 24: "Се вратија, пак, седумдесетте со радост и велеа: 'Господи, во Твое име и бесовите ни се покоруваат.' А Он им рече: 'Го видов сатаната дека падна од небото како молња! Еве, ви давам власт да настапувате на змии и скорпии, и на секаква непријателска сила; и ништо нема да ве повреди; но не радувајте се на тоа, дека духовите ви се покоруваат, а радувајте се, што се имињата ваши напишани на небесата.' Во тој час се возрадува Исус во духот и рече: 'Те прославувам, Оче, Господи на небото и на земјата, оти си го сокрил ова од мудрите и разумните, а си го открил на простите. Така е, оти таква беше волјата Твоја.' Па, откако се сврте кон учениците, им рече: 'Сѐ Ми е предадено од Мојот Отец; и кој е Синот не знае никој, освен Отецот; и кој е Отецот, не знае никој, освен Синот, и - кому што сака Синот да му открие.' И кога се обрна кон учениците, им рече тивко: 'Блажени се очите, кои го гледаат ова што го гледате вие. Зашто ви велам, многу пророци и цареви сакаа да видат што гледате вие, и не видоа; и да чујат, што слушате вие, и не чуја.'" Книгата на животот, неспорно, е таму на небото и ќе се појави на судот на голем бел престол. Во овие стихови Исус рекол дека нивните имиња се напишани на небесата. Тоа е напишано во книгата на животот, бидејќи тие само слушаа што Исус говореше на седумдесетина (17 стих), но тој исто така зборуваше за дванаесет (стих 23) Сите ние треба да се радуваме како што во името на Исус демоните ни се потчинуваат забелешката на Христос беше: "Не се радувајте дека духовите ги изгонувате туку што вашите имиња се се

напишани на небесата (Книга на животот).” Ќе забележите дека Јуда бил еден од оние кои изгонуваа демони во името на Исус, но ние знаеме дека тој бил од ѓаволот син на пропаста. Јован 6, 70 - 71: “Исус им одговори: 'Не дванаесетмина ли ве избрав Јас? Но еден од вас е ѓавол.' А зборуваше за Јуда Симонов Искариот, оти тој, како еден од дванаесетте, сакаше да Го предаде. Тој зборуваше за Јуда Искариотски, син на Симон, еден од дванаесетте, бидејќи тоа беше кој ќе го издаде.” Јован 17, 12: “Додека бев со нив во светот, Јас ги пазев во Твоето име; оние, што си Ми ги дал, ги зачував, и никој од нив не погина, освен погибелниот син, +за да се исполни Писмото.” Јован. 13, 10 - 11, 18: “Исус му одговори: 'На измиениот треба само нозете да му се измијат, оти е целиот чист; и вие сте чисти, но не сите.' Бидејќи Он знаеше кој ќе Го предаде, па затоа и рече: Не сите сте чисти. Не за сите ви го кажувам ова, оти Јас ги знам оние што ги избрав. Но нека се исполни Писмото: 'Кој јаде леб со Мене, ја подигна петата своја против Мене!'” Значи, ако јазикот има каква било смисла, ние мора да признаеме дека Јуда го избра Исус. (Јован. 13, 18), а сепак тој не беше чист. (Јован. 13, 10 - 11) Таткото исто така, даде Јуда да дојде до Исус. Јован. 17, 12. (Забележете дека “изборот” и дава точна паралела на илустрацијата на Мојсеј и фараонот, Јаков и Исав, бидејќи иако Исав и Фараонот и двајцата беа предвидени, и биле наменети за гнев, додека за Мојсеј и Јаков крајот беше прославата. 1 Петар 2, 8 - 9а. Ги покажува и искварените и избраните: “Тие се сопнуваат, не покорувајќи му се на словото; за тоа се тие и одредени. Но вие сте род избран.) Јуда беше вброен со дванаесет и, всушност, имаше удел во служба пред Педесетница. Дела 1, 16 - 17: ”Мажи, браќа! Требаше да се исполни напишаното, како што беше претскажал Светиот Дух преку устата Давидова за Јуда, водачот на оние што Го фатија Исуса, зашто тој беше вброен кон нас и беше примил дел од оваа служба.“ Учеството на Јуда беше меѓу дванаесетте не загуби ниту беше помалку отколку на службите на другите единаесет, ниту од една страна не беше помал во службата вметната меѓу другите служби. Дела 1, 25: ”За да прими дел од оваа служба и од апостолството, од кое отпадна Јуда, за да си отиде на своето место!“ Јуда, ѓаволот, изгубил од Бога служба на Светиот Дух и се самоуби и отиде на своето место. Неговото име беше дури и во книгата на животот. Но, неговото име е избришано.

Сега, пред да продолжиме со оваа мисла на Јуда, да се вратиме на Стариот Завет и да видиме каде што Бог го направи истото. Во Битие. 35, 23 - 26, Јаков имаше дванаесет синови, а нивните имиња беа како што следува: Рувим, Симеон, Левиј, Јуда, Исахар, Завулон, Јосиф, Вениамин, Дан и Нефталим, Гад и Асир. Потомци на дванаесетте синови станаа дванаесетте племиња на Израел, со исклучок дека Јосиф немал племе се нарекува бидејќи тоа е во Божјата промисла мораше да биде тринаесет племиња и Јосифови два сина биле дадени на дванаесет и се зголеми на тринаесет. Се разбира, знаеш дека тоа е неопходно, бидејќи Леви беше определен од Бога за свештенството. Затоа, кога Израел го напушти Египет и Бог им даде шатор во пустината го наоѓаме племето Левиево да им служи на дванаесетте племиња наречени Рувим, Симеон, Исахар, Јуда, Завулон, Вениамин, Дан, Нефталим, Гад, Асир, Ефрем и Манасиј.Така по редот ги наводи поредокот на војската во Броеви 10, 11 - 28. Не се спомнува Јосиф и Леви. Но, кога ќе се погледне во Откровението. 7, 4 - 8, каде што тој вели: “Сто и четириесет и четири илјади запечатени од сите племиња на синовите Израел,” се вели вака: Јуда, Рувим, Гад, Асир, Нефталим, Манасија, Симеон, Леви, Исахар, Завулон, Јосиф Вениамин. Се вративме на дванаесетте племиња, меѓу кои се споменати по име Левиј и Јосиф, и недостасуваат Дан и Ефрем.

Сега прашањето е зошто се бришат овие две племиња? Одговорот се наоѓа во Повторени Закони 29, 16 - 20: “Зашто вие знаете, како живеевме во Египетската земја и како одевме сред народите, низ кои минавте, и ги видовте одвратностите нивни и идолите нивни, дрвени и камени, сребрени и златни, што се кај нив. Да нема меѓу вас маж или жена, дом или племе, чие срце би се отстранило од Господа, вашиот Бог, та да оди да им служи на боговите на оние народи; да нема меѓу вас корен, што ќе дава пелин и отров; и ако некој, кој, откако ќе ги чуе зборовите на оваа клетва, се пофали во срцето свое и каже: 'Добро ќе ми биде, иако одам по желбите на срцето свое'; јас ја утолувам жедта. На таков Господ нема да му прости, но гневот и ревноста на Господа ќе се разгорат против тој човек, а врз него ќе падне целата клетва од овој завет, напишан во овој закон, и Господ ќе го избрише името негово под небото.” Во ова тој изјавил проклетство против идолопоклонството, или духовна прељуба. Племе кое се сврте кон идолопоклонство мораше да биде избришано. А историјата на двете племиња чии имиња се избришани заради идолопоклонството. Се наоѓаат во 1. Кралевите 12, 25 - 30. “А Јеровоам го утврди Сихем во ефремските планини и се насели во него. Потоа отиде оттаму и го утврди Фенуел. И Јеровоам рече во своето срце: 'Сега царството ќе му се врати на Давидовиот дом. Ако овој народ продолжи да оди во Ерусалим да принесува жртви во Јеховиниот дом,+ срцето на овој народ ќе му се врати на нивниот господар Ровоам, царот на Јуда, па ќе ме убијат и ќе му се вратат на Ровоам, царот на Јуда.' Откако се посоветува, царот направи две златни телиња и му рече на народот: 'Претешко ви е да одите во Ерусалим. Еве го, Израелу, твојот Бог кој те изведе од египетската земја!' И едното го постави во Ветил, а другото во Дан. Тоа беше повод за грев,и народот одеше кај едното теле дури до Дан.” Осија 4, 17: “Ефрем се соедини со идолите, пуштете го да оди!”

Особено, имајте во предвид дека казната за идолопоклонство беше дека името на племето

мораше да биде избришано "под небото". Повторени Закони 29, 20 Не кажува дека ќе биде избришано "во небо"туку под небо. И тоа е всушност така као што е Израел сега е повторно во Палестина, и Господ наскоро ќе ги запечати 144 000. Но, во тој број недостасуваат Дан и Ефрем.

Откровение 7, 4 - 8: "И го чув бројот на одбележаните со печат: сто и четириесет и четири илјади беа одбележани од сите колена на синовите Израилеви. Од Јудиното колено со печат одбележани - дванаесет илјади; од Рувимовото колено - дванаесет илјади; од Гадовото колено - дванаесет илјади; од Асировото колено - дванаесет илјади; од Нефталимовото колено - дванаесет илјади; од Манасииното колено - дванаесет илјади; од Симеоновото колено - дванаесет илјади, од Левииното колено - дванаесет илјади; од Исахаровото колено - дванаесет илјади; од Завулоновото колено - дванаесет илјади, од Јосифовото колено - дванаесет илјади; од Венијаминовото колено - дванаесет илјади." (Забелешка, Дан и Ефрем се водат за избришани.) Сега со ова види Даниел. 12, 1, кој се однесува на овие 144.000 потпишан за време на шестиот печат и времето на големата неволја или Јаков анксиозност. "Во тоа време Михаел ќе застане, големиот кнез, кој стои за децата на својот народ! Тоа ќе биде време на болка, како што никогаш не беше бидејќи имаше една нација до тоа време во тоа време твојот народ ќе се спаси - сите кои ќе се најдат запишани во книгата на животот."

Сепак, по овој период на проблеми (за време на милениумот), како што се гледа во Језекиил 48, 1 - 8, 22 - 29, ние гледаме на племиња повторно назад во боженствениот ред. Но, од времето кога Ефрем и Дан се здружија со идоли, почина и племето веќе не е признато. Значи, јас ги разбирам дека уништувањето на Ерусалим ги изгуби сите детали на сите племиња, така што никој не може да се каже со сигурност што беше со племињата, но Бог ги знае. Овој голем Бог, кој го враќа Израел назад во Палестина точно знае од кое племе е секој вистински Израелец и од сите 144.000 собрани ќе недостасуваат во тој број Дан и Ефрем.

Еве ги племињата Израелови. Језекиил. 48, 1 - 8, 22 - 29

"А ова се имињата на колената. На север, по патот што води од Хетлон за Емат и Хацар Енон, на меѓата меѓу Дамаск и Емат, сето тоа од исток па сè до морето е еден дел за Дан. А од границата на Дан, од север па до запад, тоа е еден дел за Асира. Од границата, пак, на Асира, од источниот крај па до западниот, тоа е дел еден за Нефталима. До границата на Нефталима, од источниот крај па сè до западниот, тоа е еден дел за Манасија. До границата на Манасија, од исток до запад, тоа е еден дел за Ефрема. До границата на Ефрема, од источниот крај па сè до западниот, тоа е еден дел за Рувима. До границата на Рувима, од исток до запад, тоа е еден дел за Јуда. А до границата на Јуда, од исток до запад, итн..." "А она што ќе остане од левитските владенија и од владенијата на градот во средината, ќе му припадне исто така на кнезот: меѓу границата на Јуда и меѓу границата на Венијамина. Остатокот, пак, од колената, од источниот крај до западниот - е еден дел за Венијамина. До границата на Венијамина, од исток до запад, ќе биде еден дел за Симеона. До границата на Симеона, од исток па до запад, тоа ќе биде еден дел за Исахара. До границата на Исахара, од источниот крај па до западниот, ќе е еден дел за Завулона. До границата на Завулона, од исток па до запад, еден дел за Гада. А до границата на Гада, од јужната страна, се протега јужниот крај, итн."

"А ова се имињата на колената. На север, по патот што води од Хетлон за Емат и Хацар Енон, на меѓата меѓу Дамаск и Емат, сето тоа од исток па сè до морето е еден дел за Дан. А од границата на Дан, од север па до запад, тоа е еден дел за Асира. Од границата, пак, на Асира, од источниот крај па до западниот, тоа е дел еден за Нефталима. До границата на Нефталима, од источниот крај па сè до западниот, тоа е еден дел за Манасија. До границата на Манасија, од исток до запад, тоа е еден дел за Ефрема. До границата на Ефрема, од источниот крај па сè до западниот, тоа е еден дел за Рувима. До границата на Рувима, од исток до запад, тоа е еден дел за Јуда.

Уште една илустрација што ние би можеле да ја преземеме е приказната на Израел, кој патуваа од Египет до Ханан. Божјата намера во оваа време е за извршување на Израел и ги воведе во цел дека тие би можеле да му служат. Затоа, кога тие го напуштиле Египет, сите тие се под крвта на жртвено јагне, сите поминале низ водите на крштевањето во Црвеното Море, сите уживаа во големи чуда, СИТЕ јадеа од мана, сите пиеја од карпата и, колку што е очигледно имаа надворешни благослови и манифестации, сите учествуваа во истото и на еднаков начин. А кога дојдоа на Моав оние кои се приклучија на празникот на Ваал сите умреле. Нивните мртви тела паднаа во пустината, бидејќи тие се таму го отфрлија Словото Божјо и се оддалечија од него. Значи ова е она што пишува во Евреите 6, 1 - 9 кој беше толку внимателно напишано за пергамско време. Вие не може да сте заедно само со еден дел на Словото, ќе мора да го земете целиот збор. Има луѓе кои се речиси сто проценти вклучени во работите на Бога. Тие се како Евреите. Па дојде денот кога Јуда го направи токму она што Израел го стори со Ваал. Тој одлучи дека сака да се приклучи на силите на лажниот трс - да влезе во финансиската, политичката организација на верските анти-Словото, анти-Христос, и така тој го направи. Тој бил измамен! Другите единаесет

не беа. Тие можат да бидат, бидејќи тие беа од самиот избор. Затоа, кога Јуда го предаде Господ, неговото име беше отстрането од книгата на животот. (Откровение 22, 19)

Значи, сигурен сум дека сте забележале дека оние чии имиња се во книгата на животот, беа дел од верски ред на тој ден, кој се фокусираа на вистинскиот Бог и да го слават, но не го славиа во вистината (Словото). Како и Евреите не одеа до крај. Погледнете како Јуда беше избран од Бога. Тој бил обучен во вистината. Тој имал удел во тајност на знаење. Беше во служба и исцелуваше болни и изгонуваше демони во името на Исус. Но, кога станува збор за конечна пресметка, тој се продаде за злато и политичка моќ. Не отиде до Педесетницата да го прими Божјиот Дух. Тој е без Духот. Без сомнение, лицето кое е навистина крстено со Светиот Дух во телото на Христос прима полнотата на Духот тоа е цело Слово. Ова е доказ за крштевањето со Светиот Дух. Јуда го предал. Многумина успеваат да стигнат таму. И кога тие не успеваа да одат по Словото, нивните имиња беа отстранети од книгата на животот.

Понатаму да се разјасни ова отстранување на име од книгата на животот, ние треба да ги прошириме нашите мисли во Израел во времето на Мојсеј. На пример во Исход 32, 30 - 34: "А утредента му рече Мојсеј на народот: "Направивте голем грев; и сега ќе појдам горе при Бога, за да молам да ви се прости вашиот грев. И се врати Мојсеј при Господа, и рече: 'Ти се молам, Господи, овој народ направи голем грев, оти си направи бог од злато. И сега прости им го гревот нивни; ако ли, пак, не, тогаш избриши ме и мене од книгата Твоја, во која си ме запишал.' А Господ му рече на Мојсеја: 'Оној, што згрешил пред Мене, него ќе го избришам од книгата Моја. Но сега оди, слези и поведи го тој народ во местото, каде што ти реков. Еве, Мојот Ангел ќе оди пред тебе, а кога ќе ги посетам, на нив ќе го навртам гревот нивен.'" Тоа е повеќе од очигледно е дека името е ќе биде отстрането од книгата на животот, пред времето веќе не. На ова место тоа е поради идолопоклонство, како и кога Дан и Ефрем ги изгубиле своите права на племето со одбележување на златните телиња. А на сите што ги слават идолите имињата им беа отстранети од книгата на животот.

Кога Израел го отфрли Бога за водството во столб од оган и се сврте за да го прослави златното теле, нивните имиња беа отстранети од книгата на животот. На пр. 32, 33 (оној кој греши против мене, ќе го избришам од мојата книга.) Ако таков пресврт на идолите бара казна за отстранување на имиња од книгата на животот, тогаш тоа сигурно ќе е отфрлање на Исус Христос како Месија на Израел бара таква строга казна. А токму тоа е случај. Во Псалм 69, кој го изложува понижувањето на Исус во стих 21 до 28, вели: "И ми дадоа жолчка да каснам и кога зажеднев - со оцет ме напоија. Трпезата нивна нека им биде примка, гоштевањето - стапица; да ми се помрачат очите, та да не гледам, и бедрата нивни ослаби ги засекогаш; излиј го врз нив гневот Свој, и јароста на Твојот гнев нека ги обземе; домовите да им ги запустиш, и во шаторите нивни да не остане никој жив; зашто оној кого Ти го порази, тие го гонат, и со тоа ги умножија болките од раните мои. Притури беззаконие врз беззаконието нивно, за да не влезат во Твојата правда. Нека бидат избришани од книгата на живите и да не бидат запишани меѓу праведните." Кога Евреите го отфрлиле Исус се случи да биде буквално Бог од нив се откри на народите. Дела 13, 46 - 48: "Тогаш Павле и Варнава им рекоа отворено: 'Словото Божјо требаше најнапред вам да ви се проповеда, но кога вие го отфрлате и сами покажувате дека не сте достојни за вечниот живот, затоа, еве, ние се обраќаме кон незнабошците. Зашто Господ така ни заповеда: 'Те поставив за светлина на незнабошците, да бидеш спасение до крајот на земјата.'' Незнабошците, слушајќи го тоа, се радуваа и го славеа словото Господово и поверуваа сите, кои беа определени за живот вечен."

Ова не треба да укажуваа на тоа дека ќе има имињата на племињата Израилеви, кои ќе останат во книгата на животот, затоа што многу од овие (но не и народот), со принципот на изборите да биде пагански Црквеното време и да влезе во телото на Исус Христос, покажувајќи дека нивните имиња навистина остане во книгата на животот. Исто така, како што ќе се покаже, според петтиот печат,народот на Господ ќе биде мачен убиван и му беше дадена бела облека и вечен живот. Исто така, 144.000 ќе бидат затворени за Неговото доаѓање, докажува дека нивните имиња не се избришани. Но, дури и во Псалмите 69 како токму изложени на праведни или неправедни кои го отфрлија Христос и го уништија Својот народ, и нивните имиња беа отстранети.

Како што повеќето од Израел (Божји избран народ) ги загубија своите права во книгата на животот со отфрлање на Исус, па ќе имаа најмногу од пагани во црквата исто така, доаѓа суд со резултат на отстранување на нивните имиња од книгата на животот со отфрлање на Словото, а со тоа да влезат во светот екуменско движење таа бројка е лик подигнат на зверот.

Постои уште еден аспект. Во судот, голем бел престол ќе ги одвојува луѓето. Тоа ќе биде отворена книга на животот и ќе се отвори уште една книга. Матеј. 25, 31 - 46: "А кога ќе дојде Синот Човечки во Својата слава и сите свети ангели со Него, тогаш ќе седне на престолот на славата Своја, и ќе се соберат пред Него сите народи; па ќе ги оддели едни од други, како што овчарот ги одделува овците од козите; и ќе ги постави овците од Својата десна страна, а козите

од левата. Тогаш Царот ќе им каже на оние што Му се од десната страна: 'Елате, благословени од Мојот Отец; наследете го царството, приготвено за вас од почетокот на светот; оти, гладен бев и Ми дадовте да јадам; жеден бев и Ме напоивте, странец бев и Ме примивте; необлечен бев и Ме облековте; болен бев и Ме посетивте; во затвор бев и дојдовте при Мене.' Тогаш праведниците ќе Му одговорат и речат: 'Господи, кога Те видовме гладен и Те нахранивме, или жеден и Те напоивме? Кога Те видовме странец и Те прибравме, или необлечен и Те облековме? Кога Те видовме болен, или во затвор, и Те посетивме?' А Царот ќе им одговори и рече: 'Вистина, ви велам: доколку сте го направиле тоа на еден од овие Мои најмали браќа, Мене сте Ми го направиле.' Тогаш ќе им каже и на оние што се од левата страна: 'Одете од Мене, проклети, во вечен оган, приготвен за ѓаволот и неговите ангели. Зашто, гладен бев и не Ми дадовте да јадам; жеден бев и не Ме напоивте; странец бев и не Ме прибравте; необлечен бев и не Ме облековте; болен и во затвор бев и не Ме посетивте.' Тогаш и тие ќе Му одговорат и речат: 'Господи, кога Те видовме гладен, или жеден, или странец, или необлечен, или болен, или во затвор, и не Ти послуживме?' Тогаш ќе им одговори и рече: 'Доколку не сте го направиле тоа на еден од овие најмали браќа и Мене не сте Ми го направиле.' И тие ќе отидат во вечна мака, а праведниците - во живот вечен."

Откровение 20, 11 - 15: "И видов голем бел престол и Седнатиот на него, од Чие лице побегнаа земјата и небото, и за нив место не се најде. Потоа ги видов мртвите, мали и големи, како стојат пред Бога; се отворија книги, и друга книга се отвори - книгата на животот; и судени беа мртвите според запишаното во книгите, според делата нивни. Морето ги поврати мртвите свои, кои беа во него; смртта и пеколот ги повратија мртвите свои, што беа во нив; и секој прими суд според делата свои. А смртта и пеколот беа фрлени во огнено езеро. Тоа е втората смрт. И кој што не беше запишан во книгата на животот, беше фрлен во огненото езеро." Во овој суд ќе бидат праведни и неправедни. Така вели. Овие праведни нема да бидат НЕВЕСТА зошто НЕВЕСТАТА седи со него на судот. 1. Коринтјаните 6, 2 - 3: "Не знаете ли дека светиите ќе го судат светот? Ако, пак, вие го судите светот, не сте ли достојни да судите за помали работи? Не знаете ли дека ангели ќе судиме? А колку повеќе за работите од овој свет?" Откровение 3, 21: "На оној, што победува, ќе му позволам да седне со Мене на Мојот престол, како што и Јас победив и седнав со Отецот Свој на Неговиот престол." Гледаш, невестата е со Него на престолот. Затоа што таа има да му суди на светот, таа мора да седи на судот со него. Тоа е токму она што го виде Даниил. 7, 9 - 10: "Потоа видов од ноќните виденија и ете, четврти ѕвер, страшен и ужасен и многу силен; имаше големи железни заби; тој јадеше и здробуваше, а остатоците ги газеше со нозете; тој се разликуваше од сите поренешни ѕверови, и имаше десет рогови. Ги гледав тие рогови, и ете, меѓу нив се појави уште еден мал рог, а три од првите рогови беа со корен, истргнати пред него, на тој рог имаше очи, како човечки очи, и уста што зборува надуено. Видов најпосле дека се поставија престоли и седна Старец; облеклото му беше бело како снег, а косата на главата Негова како чиста волна; престолот Негов личеше на огнен пламен, а тркалата му беа како оган што пламти. Река огнена излетуваше и минуваше пред Него; илјада илјади му служеа, и десетина илјади по десет илјади стоеја пред Него; седнаа судиите и книгите се отворија." Гледаш, тоа е истата сцена, бидејќи илјада илјади кои му служат а кој служи на сопругот, но жената?

Сега доаѓа прашањето, зошто овие праведни се на судот? Не постои друго место каде што може да се добие, бидејќи постојат само две воскресенија и бидејќи тие не може да се квалификуваат за првото воскресение, мора да останат во второто што е воскресение за осудување. Оние кои се квалификуваа за првото воскресение (невеста) не се на судот. Јован 5, 24: "Вистина, вистина ви велам: кој го слуша словото Мое и верува во Оној, Кој Ме пратил, има живот вечен (тоа значи дека верникот е веќе примателот на вечниот живот кое он сега го поседува) и нема да дојде на суд, (не доаѓа на судот,тое е вистина што кажува) а преминал (трајно) од смрт во живот." Но приметете внимателно, Исус мора да има уште едена група на памет која во одредено воскресение ќе прими живот вечен. Тие ќе го примаат воскресението, бидејќи претходно не го примиле како НЕВЕСТА. Јован 5, 28 - 29: "Не чудете се на ова, зашто иде часот кога сите, кои што се во гробовите, ќе го чујат гласот на Синот Божји, и ќе излезат: кои правеле добро - ќе воскреснат за живот, а кои правеле зло, ќе воскреснат за осудување." Значи, сите ние знаеме дека Јован. 5, 28 - 29 не е воскресение,зошто во тоа време од гробовите ќе станат мртвите во Христа зеадно со Живата Невеста која е веќе на земјата. 1 Сол. 4, 16 - 17: "бидејќи Сам Господ со заповед, при глас на архангел и при труба Божја, ќе слегне од небото, и најнапред ќе воскреснат +мртвите; а потоа, ние, што сме останале живи, заедно со нив ќе бидеме грабнати на облаците, за да се сретнеме со Господа во воздухот, и така секогаш ќе бидеме со Господа." Но, во Јован. 5, 28 - 29 вели дека сите доаѓаат од гробовите. За ова исто воскресение се зборува во Откровението. 20, 11 - 15, во која мртвите биле донесени пред Господа и изведени пред суд по нивните дела, а потоа сите тие имиња не беа во книгата на животот, и беа фрлени во огненото езеро.

Сега сме соочени со прашање во врска со тоа зошто на нив на судот треба да им се даде вечен живот, бидејќи се знае дека писмото силно сугерира дека се знае кои не го поседуваат

Христовиот Дух ќе загинат. Иако се чини дека на тој начин, ние не треба да фрлиме сомнеж на овие зборови Исус многу силно покажува дека постојат некои кои ќе се најдат во книгата на животот и ќе добијат вечен живот или пред општото воскресение или по него. Павле не ја избегнува оваа вистината, бидејќи многу јасно вели во Фил 3, 11: "Да пристигнам воскресението на мртвите." Значи, оваа изјава е многу необична. Ние сите знаеме дека сите ние ќе бидеме во воскресение, ние сакаме да бидеме таму. Сите ќе бидат воскреснати. Толку тешко дека Павле рече: "Јас не знам како да се постигне воскресението на мртвите." Вистината е дека тој не го зборува. Буквално, читаме: "Јас не знам како да се постигне "над-воскресение" од мртвите." Ова е општо или второто воскресение, но за првото воскресение се вели: "Блажен и свет е оној кој има дел во првото воскресение; над нив втората смрт нема власт, туку ќе бидат свештеници на Бога и на Христа и ќе царуваат со Него илјада години." Првото воскресение нема никаква врска со втората смрт. Тоа е на крајот на илјада години, кога сите други е мртви ќе оживеаат. И во тој ден ќе бидат оние кои ќе излезат за вечен живот и оние другите кои се фатени во втората смрт. Значи, ние не треба да се сомневаме за оние во второто воскресение на кои им е даден вечен живот. Ни беше кажано дека им беше дадено за нив врз основа на тоа што биле милосрдни и добри со "браќата". Според тоа оние кои се воскреснати и фрлени во огненото езеро, се прави тоа што немаа милост и добрина кон нивните "Браќа". Бидејќи ова е зборот на Бог, ние едноставно треба да го прифатиме. Нема аргументи, само едноставна изјава на факт.

За да биде појасно, приметете ги посебно зборовите во Матеј 25, 31 - 46. Тоа не кажува дека Пастирот буквално ги одвојува овците од козите, но тоа е како што Пастирот ги одвојува овците од козите. Ова не се овци во овој одреден период на време (судот пред белиот престол). Овците се во своето стадо, тие го чуја гласот Божји (Словото) и одеа по Него. Тие веќе имаат вечен живот и не може да дојдат на суд. Но, тие го немаат вечниот живот, и на судот се. Дозволено им е да влезат во вечен живот. Но, врз кои основи влегуваат во вечниот живот? Секако дека не, факт е дека тие веќе го имаат Неговиот живот како што го има невеста, но го примаат, бидејќи тие беа милосрдни и добри кон Неговите браќа. Тие не се неговите браќа што би им овозможило да имаат наследство со Исус. Тие не се ништо друго туку наследници на животот. Тие не го делат со него тронот итн. нивните имиња мора да се во книгата на животот, и тие не се избришани. Но, бидејќи на нивната љубов за Божјиот народ се сметаат и зачувани. Тие се, без сомнение, да му служат и да им помогнат на децата на Бога. Можеби како Никодим и Гамалиил кога се зазедоа за децата во време на неволја.

Ако се чини дека ова потсетува на "Преродба", да се прегледа многу внимателно, бидејќи злите не се обновени, но се фрлени во огненото езеро. Имињата на многу од оние уништени беа, исто така, во книгата на животот, но биле избришани поради тоа што не го почитувале Божјиот народ кои живее во Словото (Живи посланија) за тоа време.

Ајде да бидеме многу јасни тука сега. Овие не се народ кој е ставен на судењето и кои одат во милениум, бидејќи тие биле Евреи, да се засолнат и да им помогнат. Тоа е многу јасно, бидејќи на склучувањето на овие стихови. "И овие ќе отидат (зло) во вечна казна (огненото езеро), а праведниците во вечен живот." Не постојат записи на два суда каде што злото е фрлено во огненото езеро. Само на sверот и лажниот пророк ќе се суди на крајот на големата неволја. Не, ова е пресудата на бел престол, и на тие ќе им се суди според она што е напишано во книгите.

Заправо во второто воскресение "душите беа под олтарот", како што е наведено во петтиот печат, дадени им се бели облеки, и се разбира, вечен живот, или бела облека, нема да има смисол. (Откровение 6, 9 - 11) "А кога го симна петтиот печат, под жртвеникот ги видов душите заклани заради словото Божјо и за сведоштвото, што го имаа и викаа со висок глас, велејќи: 'До кога, Владико, свети и вистинити, нема да судиш и да им се одмаздуваш за нашата крв на оние, што живеат на земјата?' И на секого од нив им се дадоа бели облеки, и им се рече да починат уште малку време, додека не се дополни бројот на нивните сотрудници и браќа, што ќе бидат убиени, како и тие." Така, особено забележав дека ниту еден од овие под олтарот не бил убиен поради сведоштвото на Исуса. Тие не беа како Антипа кој бил убиен поради тоа тоа што цврсто го држеше Неговото име. Овие не се родени одозгора со вечен живот како свое наследство. Тие се поставени во воскресението и ќе добиат живот, бидејќи тие застанаа на Словото. И ќе забележите како повик за одмазда. Тие не можат да бидат калибар за невестата. Невестата го сврте лицето и извика: "Прости им, Татко, оти не знаат што прават." Овие се Евреи. Тоа треба да бидат затоа што тие се во петтиот печат, а четвртиот печат е паганска невестата која се вознесе. Значи овие Евреи не се родени од Светиот Дух. Тие дури и не веруваат дека Исус е Месија. Но, бидејќи Бог ги заслепе од љубов кон незнабожците, Бог им даде вечен живот на основа на тоа дека иако тие не можеа да дојдат до Него, иако тие се вистински доследни на неговите зборови дека тие знаеле и умреле за тоа како што многумина починале под Хитлер, Сталин, итн, и уште ќе умрат.

Тоа е во второто воскресение петте немудри девици. Забележете дека тие беа девици. Тие не се на Светиот Дух, така што тие не успеале да станат Невеста, а петте мудри кои имале масло

станаа дел од таа Невеста. Но, овие луѓе, бидејќи тие се посебни луѓе кои го сакаат Бог и се обидоа да останат во Словото, според она што тие знаеле за тоа, и бидејќи тие помагале во Господовото Дело, ќе воскреснат на крајот на времето. Ќе го пропуштат милениумот, што е многу поважно и прекрасно отколку што некогаш се мисли или верува.

Сите овие луѓе ги имаа нивните имиња во книгата на животот и нивните имиња останаа. Но, чии имиња нема да останат? Оние од цркви во светскиот систем кој се борел со Невестата, тоа ќе бидат оние чии имиња се отстранети. Тие се оние кои ќе страдаат со неуспех. Тие ќе бидат фрлени во огненото езеро.

Ајде сега да одеме напред но пред тоа, уште еднаш да ми дозволете да се погледне на моменталната ситуација. Прво сите, сигурно знаеме дека Божјиот план останува на изборот. Тој, со намера во него. Божјиот план беше да се запознаат луѓето со Себе си кои ќе бидат Невестата на Словото. Таа беше избрана во Него, пред создавањето на светот. Сакана беше и за своето време на земјата. Таа беше откупена со Неговата крв, и никогаш не може да дојде на суд. Никогаш нема да биде на суд, бидејќи нејзиниот грев не може да и биде вклучен. Римјаните 4, 8: "Блажен е оној човек, кому Бог нема да му прими за грев!" Но, тоа навистина ќе биде со невестата на неговиот престол ќе суди на светот, па дури и ангелите. Нејзиното име (и на секој од нејзините членови) е напишан во делот на Јагнето во книгата на животот, пред создавањето на светот. Второ, постои друга класа. Нивните имиња се исто така во книгата на животот и тие ќе станат во второто воскресение. Такви се глупави девици и праведните како што се вели за нив во Матеј 25. Во оваа класа, исто така, се оние кои не се поклонуваат на sверот и кои не се вклучени во антихристовиот систем, и умираат за својата вера, иако не се во невестата, ниту нановородени. Но, тие ќе влезат во второто воскресение и ќе влезат во живот вечен. Трето, на границата на христијаните е како што видовме во Израел, кога тој излезе од Египет. Тие ги имале нивните имиња во книгата на животот и нивните дела биле напишани во книгите, како што не успеа да го почитуваат Бога и бидејќи тие се без дух, иако меѓу нив беа дури и знаци и чуда, имињата ќе им бидат отстранети од книгата на животот. Во оваа група ќе бидат оние како Јуда кој, иако целосно без дух, но се религиозни, во својот живот имаа и знаци иако се во книгите не беа избрани. Во таа група ќе биде, исто така, како Валаама. Четвртите и последни се оние чии имиња никогаш не биле, ниту некогаш ќе биде напишани во книгата. Такви се наоѓаат во Откровението. 13, 8 и Откровението. 17, 8: "Сите ќе му се поклонат, сите што живеат на земјата, чии имиња не се запишани во книгата на животот на Јагнето, заклано од создавањето на светот." "Sверот што го видов беше од неа, ќе излезе од бездната и ќе отиде во пропаст. Ќе бидете изненадени од жителите на земјата, оние чии имиња не се запишани во книгата на животот, од создавањето на светот, кога ќе видат дека sверот, кој беше и не е, и уште е." Исус рече дека одредени групи ќе го прифатат, кој доаѓа во сво име. Ова е антихристот. А тоа е токму она што го рече за нив во Откровението. 13, 8 и 17, 8. Овие беа одредени од Бога, но не и за изборот. И со оваа група се и таквите како Фараон. За него тој кажува "Заради тоа те возвишив Садовите на срцбата прикладни за пропаст." Римјаните 9, 17 и 22. Ниеден од овие немаше да биде вброен во записите на животот. Н екажувам дека за нив не постои запис. Без сомнеж, постои некоја врста запис за нив, но не во ЗАПИСИТЕ НА ЖИВОТОТ. Со нивната цел на постоење остаток на оваа книга не се занимава, но можеме да додадеме уште два цитата на Писмото. Изреки 16, 4: "Јахве го создал опакиот за Денот зол." Јов 21, 30: "Злите се оставени за денот на несреќата, тие ќе бидат изведени пред лицето на денот на гневот."

Затоа во овој дел на Словото со човековиот ум се обидувам да дознаам, тоа мора да биде прифатено од страна на вера и доверба. Некои ќе бидат навредени од тоа што ќе го изложам бидејќи тие не успеваат да го разберат суверенитетот на Бога, кој изложува дека Бог е Бог и затоа што Тој е Бог, никој не може да го победи неговиот совет или спречи Неговата волја и план, но тој, како семоќен владее со сите нешта, и со сето свое суштество го прави она што тој го сака, бидејќи сите се создадени за Неговата добрина. Затоа, како што Павле вели: "Ако Бог земе едно тесто на глина, и од тоа тесто создаде сад за честитост, а друг сад за нечесна употреба, кој може да се соблазни и повика против Него? Тоа тој да има право да го стори оваа само на телеот на создавањето не можеме да одречеме. Сепак Тој отиде и понатаму според Рим. 14, 7 - 9. Имаме неоспорен доказ дека Исус ја плати Откупната цена на целиот свет. И поради тоа со сопствениот живот може да прави како сака. "Ниту еден од нас не живее за себеси и никој не умира за себе. Значи, ако ние живееме, живееме за Господ; и ако умреме, умираме за Господ. Дали живееме, според тоа, или ќе умреме за - Господ. Затоа и Христос умре и воскресна: жив е да биде Господар на МРТВИТЕ И ЖИВИТЕ." (Ова се однесува на сопственост, а не на врската.) Ова исто така е наведено во Јован 17, 2: "Како што си Му дал власт над секое тело, та преку сѐ што си Му дал, да им даде живот вечен."

Значи, ако на Бог се припише сезнаење, ние исто така мора да прифатиме дека е совршена мудрост и праведност. Ова е планот на изборот и одбивање на мудрост од Бога откриена во сите возрасти, а како што вели тој во Ефесјаните 1, 3 - 11: "Нека биде благословен Бог и Отецот на

нашиот Господ Исус Христос, Кој нѐ благослови во Христа, со секаков духовен благослов од небесата, како што и нѐ избра преку Него, уште пред светот да се создаде, за да бидеме свети и непорочни пред Него во љубовта, откако предопредели да нѐ посини за Себе преку Исуса Христа, по благоволение на Својата волја, за да биде фалена славата на Неговата благодат, со која нѐ облагодати преку Својот Возљубен Син, во Кого имаме откуп преку Неговата крв, прошка на гревовите +по богатството на Неговата благодат. Таа благодат Он ни ја даде изобилно во секоја премудрост и разум, откако ни ја откри тајната на Својата волја според Своето благоволение, што го беше од порано положил во Себеси, во уредувањето и извршувањето на времињата, за да соедини сѐ небесно и земно под една глава - во Христа. Преку Него ние бевме избрани за наследници, однапред определени по наредбата на Бога, Кој врши сѐ според волјата Своја." Затоа, ако е така Бог имал намера оние имиња да се наоѓаат во делот на Книгата на животот на Јагнето и тоа не може да се избрише бидејќи имињата на Неговата невестата, тогаш ние треба да го прифатиме тоа. Ако, исто така, рече дека постојат и оние чии имиња се наоѓаат во книгата на животот, по провидението на Бог, тие мораа да паднат и нивните имиња да бидат отстранети, ние треба да го прифатиме тоа. Но ако ги има и оние чии имиња никогаш не биле напишани во книгата на животот, ние исто така мора да го прифатиме тоа. и ако таму се оние кои ќе влезат во вечен живот по бел престол на судот и само врз основа на тоа дека тие беа добри и праведни Божји избраници, кои се неговите браќа, тогаш не можеме да и не го прифаќаме тоа, кој знае умот на Господ како да го поучи? Дозволете ни повеќе да сме подложни со вера во Него, кој е наш Татко.

На оваа тема се повеќе и повеќе е јасно да се разбере, тоа ќе биде мудро да се пристапи сега, од гледна точка на Црквата низ вековите. До сега бевме размислувале во однос на отстранување на имињата на поединци. Сега сакаме да се разгледаат не поединци, но групи застапени во црквата. За да го направиме ова, ние ќе ја споредуваме Црквата низ вековите со пченицата. Зрно пченица е посадено со цел зрното пченица да се репродуцира и да се размножува преку одреден процес во одреден период на време. Тоа ќе биде семе кое ќе умре, но во смртта живот кој беше во Него ќе се издигне во билка која од сите страни ќе биде носител на животот кој се враќа кон изворноста во зголемен облик, Исус. Големото царско семе умре. Тој кој е Прв, кој е животот на црквата, стои по средината на црквата во сите седум црквени времиња давајќи го својот живот на црквата (на носител или доносител) со цел да Неговиот живот биде репродуциран во телата како во Неговото воскресение. Заправо за воскресението Царското семе ќе види многу од Царското семе како себе си и тие ќе бидат како Он зошто, кажува Јован, "Ќе бидеме како Него." Тоа е она што Јован Крстител, рече дека Исус ќе го собере Своето жито во житницата. Тоа беше воскресението во кое влегоа откупените кои беа избрани за вечен живот.

А сега, пристапот до евиденцијата на оваа пченична билка, чија цел е да се репродуцира оригиналното семе во мултиплицирана форма е книгата на животот. Повторувам: историја или евиденција на оваа пченица билка е книгата на животот од кои е дел од книгата на животот е евиденција на вечниот живот. (Дел од книгата на животот). Ова е убедливо види со испитување на растенијата пченица. А голо семето е посеано. Наскоро нож се гледа. Но, тоа не е пченицата уште. Тогаш таа расте во дршката. Ова се уште не е пченица. Животот е таму, но не и на пченица. Потоа на крајот на рачката е малку која испраќа коса. Сепак пченична билка, но уште нема пченица. Потоа билката е полен, и можеме да видиме дека расте. Ова изгледа силна како пченица, но тоа се уште не е семе. Потоа формира пченица во лушпа. Сега е назад на она што првично беше. Сега зрела пченица се собира.

Исус Христос умре.Тој го даде својот живот. Овој живот не се врати на црквата и да донесе многу синови како што Тој за слава во воскресението. Но, како семе на пченица мораше да има Посредник да го умножи пченично семе, така што мораше да биде црква, која требаше да биде носител на Христовиот живот. Како што се листовите, стеблата, лушпите. тие беа носители за семе но не и семе, па црквата преку колективна ера беше носител на вистинското семе. Затоа, можеме да кажеме дека книгата на животот е пченично растение.

Ајде да одиме преку тоа повторно. Тука е оригиналното семе што беше поставено. Се подготви ножот. Тоа не беше тоа. Што ја произведува дршка. Не е тоа или. Еве лушпи во која пченица се формираа. Тоа не е тоа. Се појавува коса. ТОГАШ полен паѓа на нив. Дел од тоа растение е забрзано. НЕШТО ОД Првобитното семе што излезе низ остатокот на билката се претвора во семе. Зошто не целото растение оди во семето? Поради тоа што е создадено за таа цел. Само дел од тоа растение може да се враќа кон семе бидејќи само дел од таа ПЧЕНИЦА РАСТЕНИЕ е вечен живот пченица.

Имате совршен вид дека Израел кога излезе од Египет. Тие излегоа со околу два милиони луѓе. Сите избегаа преку жртвената крв. Сите се крстија во Црвеното Море, сите тие се кренаа надвор од водата, уживајќи во манифестација на Светиот Дух, и благослови, сите јадеа храна од ангелите, и сите пиеја од карпата. Сепак, освен за малку на број, беа ништо друго освен посредници за децата кои треба да ги следат и да влезат во земјата Хананска. Сите Израелци не

се Израел. И сите, со исклучок на мал дел, имиња се отстранети од книгата на животот.

Исто така, имаме денес во црквата. Имињата ќе бидат избришани од книгата на животот. Нема сите имиња да бидат избришани од книгата на вечниот живот, бидејќи тој е втор запис содржан во книгата на животот. Ова е сведоштвото: Бог ни даде вечен живот, и тој живот е во Неговиот Син. Кој Го има Синот - има (вечен) Живот; кој го нема Синот - нема (вечен) живот. И оние кои имаат живот беа во Него, пред создавањето на светот. Беа избрани во него пред создавањето на светот. Тоа е Царското Семе, Исус Христос, беше посаден(починал) и ова е живот што беше во него како пченица и е даден во множества на семенски материјал за жито во нив да има ист живот и сл. Оригиналот е затоа што тие се по духот на оригиналот.

Сега можеме да видиме зошто откупените (од страна на оригиналниот сопственик ги откупи назад) невеста (таа беше во Него како Ева била во Адам) "имињата" никогаш не може да се отстранат од евиденција. Таа е дел од Него. Тоа е на тронот. никогаш не може да биде суден. Секој во невестата е член на него, а тој не загуби ни еден. Но, тоа не е толку колку што "сите"се во книгата на животот. Затоа што тие се меѓу нив дури и оние како Јуда и др, кои имаат улога во записникот, но се отстранети нивните имиња. Можеме да видиме оние кои доаѓаат во последните денови и откако тие направиле прекрасни дела, Исус ќе им одговори тој никогаш не ги знаеше. Тоа не беше тоа што тој не знае за нив. тоа Неговото сезнаење е надвор над се. Но, тие не беа предвидени како невеста, а ниту беа предвидени како едни од второто воскресение. Не даваат плод (затоа што тие беа надвор од Словото - не останаа во него) и беа осудени на смрт. Потоа, како што е прикажано погоре, постојат и оние кои се завземаа за невестата и помогнаа и ја утешија. Тие имаат имиња во книгата на животот и си одат во живот вечен. Конечно, постојат и оние, како што фараонот, чии имиња никогаш не биле во книгата на животот, и тие, исто така, се фрлени во огненото езеро.

Ако зрно пченица, кое стана билка за жетвата е евиденција на црквата. И бидејќи не сите растенијата на пченица се пченично семе, и како што не сите растенијата се користат во жетва, па со црквата: -Сите црквата не е на невестата, и не е за сите вечен живот, туку дел од него се собраа во житницата, а дел од него се чуваат дека тоа би можело да влезат во вечен живот во второто воскресение, а дел од неа, која се евидентира како плевел е спален во огненото езеро. И тоа е токму она што Јован Крстител и Исус го кажаа, зошто Јован изјави дека пченицата ќе се собере и плева ќе изгори. Исус рече: "Сврзете го лулот, и потоа соберете ја пченица." Вселенскиот потег ќе се поврзе на тие цркви заедно, за плевелите мора да бидат поврзани Прво, и покрај тоа што нивните крајот гори, тие не се изгорени но се резервирани за подоцна, што е на крајот на илјада години, или второто воскресение. Но, штом еднаш плевелите се обврзани на занесот може да се случи и тоа да го прави на некое време помеѓу обврзувачки и откровението на антихристот. Тогаш ќе дојде денот кога сите ќе застанат заедно како што се гледа во Даниел. Таму ќе биде крал со неговата невеста, и со нив ќе биде толпа што ќе треба да биде изведен пред суд. Да. Сите се таму. Сите книги беа отворени. Направен е конечниот распоред на сите. Жетвата е навистина завршена. Откако се отвори книги и се затворија.

На крајот на оваа тема за тоа време, дозволете ми да ја истакнам изјавата дадена во самиот почеток во кое рече дека Писмо не вели дека Господ сега ја составил евиденција на имиња. Тоа навистина е така. Сепак, постои Писмото што укажува на иднината на собранието. Таа се наоѓа во осумдесет и седмиот Псалм. Овој псалм зборува за Господ, кој ги пишува имињата на сите оние родени на Сион. Во никој случај не може да се претпостави дека Бог мора да почека до крајот на времето, или дека времето во кое тој се занимава со Сион, со цел да се знае кој сите би можеле да се родат на Сион. Повторно, ова би го исклучил сезнаење. Тој сигурно знае кој севкупно гопретставува тој број. Но, што е тоа? Зарем тоа не е само ревидираната листа на каде Бог едноставно поставува нов запис оние имиња кои остана по второто воскресение и се однесуваа на Сион? Секако, тоа е тоа.

"Јас ќе го признаам неговото име пред Мојот Татко, и Неговите ангели."

Напомна на небото! "Ако умре човек, дали ќе оживее Јас ќе го чекам во сите денови на даденото време, се додека не ми дојде промената што ќе се јави, а јас ќе ти одговорам. Ќе ги сакате делата на своите раце." Големиот Пастир ги повикува своите овци по име. Божјиот творечки глас ги повикува од прашина или ги менува нивните атоми, иако тие спиат. Ова е вознесување. Ова е голема свадбена вечера на Јагнето и Неговата невеста.

Но, вознесот не е единствената прозивка. Таму, за второто воскресение, во голем бел престол на пресуда, имињата ќе бидат признати пред Таткото и Неговите ангели. Значи, јас изјавив од страна на оние кои знаат дека најмило ќе звучи во увото звукот на името на човекот и лицата. Како луѓето сакаат да имаат нивните имиња се споменува во јавност. Како да сакаат пофалби. Но, не е земен глас никогаш не ќе го изрече вашето име толку слатко како што тоа ќе го стори гласот на Бог и ако вашето име е во книгата на животот и остана таму за да биде откриено пред светите

ангели. Што ќе биде убав денот кога ќе слушаме Исус рече: “Татко, ја исповедам и викам пред луѓето во деновите на своето земно патешествие. Сега идам да се признаат нивните имиња пред Тебе и сите небесни ангели.”

“Кој има уво, нека чуе што им зборува Духот на црквите!”

Уште еднаш Дух зборуваше. Уште еднаш го разгледа записот на она што Светиот Дух, вели друга ера. И видовме дека записот е точен. Постои уште едно време помина и исполнето токму онака како што Тој рече дека ќе биде. Каков вид на утеха за нас, кои се надеваат дека ќе бидат невеста на последниот ден, бидејќи ги стимулира нашите срца да се фрлат од радост дека Тој е верен и ќе ги одржи сите свои ветувања. Ако бил верен и вистинит на оние на Сардското време, тогаш тоа е подеднакво важи и во нашето време. Ако, Он со Неговата благодат и сила ќе ги прими и ќе им оддаде почит, Тогаш ќе биде и со нас. Да тргнеме тогаш до совршенство и ќе се сретнеме со Господа во воздухот и да бидеме засекогаш со Него.

MESSAGE hub online

www.messagehub.info

Виллиам Маррион Бранхам

Откровение. 10, 7: "Но, во деновите на гласот..."